

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
Conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Rolul lecturii în societatea contemporană - Prof. Clucerescu Carmen	3
Participarea României în proiectul eTwinning Love – listening other voices of Europe – Prof. Huștiuc Nicoletta, prof. Lațiu Călina	8
1700 de ani de la Conciliul ecumenic de la Niceea – Prof. Cetean Daniela	11
Job shadowing Erasmus+: Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș – Suleyman Demirel Anadolu Lisesi Istanbul – Prof. Lebădă Monica, prof. Grosu Monica, prof. Dregheciu Lucia	12
Adaptarea curriculară pentru integrarea copiilor cu cerințe educative speciale – Prof. Belășcu Anca Cecilia	14
Economia circulară – Prof. Ciocan Carmen Cornelia, prof. Duma Claudia Simona	16
Impactul ecranului asupra scrisului - Prof. ed. timpurie Dobre Laurenția Ella	19
Metodologia dezvoltării competențelor specifice limbilor străine prin intermediul metodei proiectului – Prof. Jurca Mirela	20
Implementarea reperelor fundamentale în creșe și grădinițe – Prof. ed. timpurie Balea Livia-Valentina	22
Consolidarea cunoștințelor despre substantiv prin joc – exemple de bune practici – Prof. Crișan Semidia	26
Rolul profesorului în timpul orei de engleză – Prof. Medrea Alina	31
Influența mediilor de socializare asupra educației – Prof. Mureșan Roxana Diana	33
Importanța compunerilor în școală – Prof. înv. primar Păcurar Elena	35
Originile, natura și destinul omului (I) – Prof. Poptelecan Ioan-Călin	36

Modalități de dezvoltare a competențelor de lectură la clasa IV-a – Prof. învă. primar <i>Presecan Sabina Adriana</i>	37
Dezvoltarea abilităților de comunicare didactică – Prof. Suciu Maria Cristina	39
Activități practice și jocuri pe tema iernii – Prof. Vasile Luminița - Alina	42

ROLUL LECTURII ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Prof. Clucerescu Carmen, Liceul „Toma Socolescu” Ploiești

Chestionar pentru elevi**1) Ierarhizați, vă rog, următoarele hobby-uri, în funcție de preferințele personale:**

- muzica
- sportul
- lectura
- călătoriile
- radio, TV
- internet.

2) Care este, după părerea ta, principalul scop al lecturii? Bifați maxim două opțiuni!

- informare
- culturalizare
- socializare
- divertisment
- relaxare

3) Ce vă atrage mai mult interesul?

- lectura unei cărți;
- vizionarea unui film cu aceeași temă;

4) De ce este astăzi, uneori, preferabilă vizionarea unui film?

- pentru că sintetizează spațiul și timpul vizual – auditiv;
- deoarece crește receptivitatea și fixarea informației;
- pentru că diversifică activitatea școlară;
- deoarece combate plictiseala.

5) Ce alegeți?

- o lectură integrală a unei opere;
- accesarea unui site pe internet cu subiectul parțial, al acesteia.

6) Cum vezi tu lectura?

- ca o pasiune;
- ca un act de cultură;
- ca un parcurs obligatoriu, impus de către profesori.

7) Cum percepi explozia mass-mediei în societatea contemporană?

- în sens pozitiv, facilitând accesul la informație;
- în sens negativ, prin plasarea individului în anonimat.

8) În ce măsură mass-media tinde să preia funcțiile lecturii?

- în mare măsură;
- în mică măsură;
- nu se poate discuta despre un asemenea transfer de valori.

9) Opera literară poate fi atractivă prin:

- simpla lectură a cărții;

- o lectură prin tehnici moderne (pe calculator, însoțită de imagini vizuale și auditive).

10) Ce au în comun televiziunea și lectura?

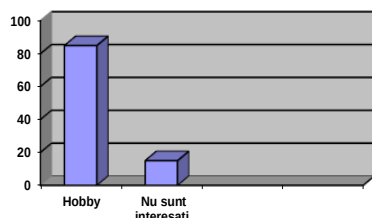
- forma atractivă;
- varietatea subiectelor.

Analiza datelor - atitudinea față de lectură

1) Lectura face parte din hobby-urile voastre?

La această întrebare, am obținut următoarele date: 85% din totalul elevilor intervievați consideră lectura ca pe o activitate plăcută, integrând-o alături de muzică, internet și călătorie, între hobby-urile personale; doar 15% dintre ei nu sunt interesați de acest domeniu, în mod deosebit; 35% dintre elevii care sunt fascinați de lectură o percep ca pe o formă de relaxare, de detașare de banalul cotidian.

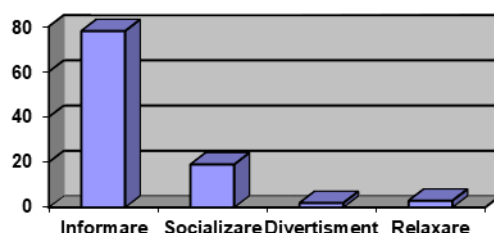
Figura nr.2 – Modul cum percep elevii lectura

2) Care este principalul scop al lecturii?

La acest item am constatat faptul că: 76% dintre elevii chestionați consideră informarea și culturalizarea ca ocupând locul central; 19% - socializarea; 2% dintre elevi privesc lectura ca pe o activitate de divertisment și 3% ca pe o activitate recreativă, relaxantă. Scopul informativ este raportat în mod deosebit la capacitatea tinerilor de a acumula în orice moment informații care să contribuie la diversificarea bagajului cultural, chiar profesional, de mai târziu. Nu este neglijat nici rolul social al lecturii, perceput de către elevi ca o modalitate de comunicare, ce vizează un schimb permanent de idei și impresii personale.

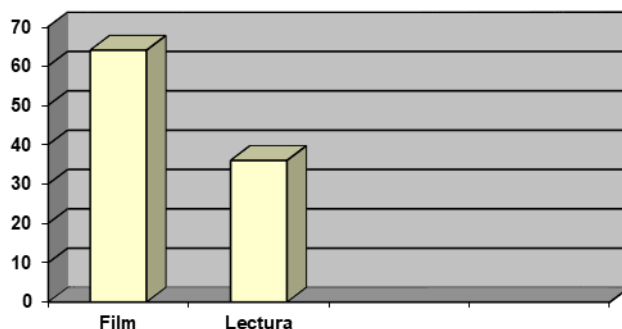
Figura nr.3 – Opinia elevilor referitoare la principalul scop al lecturii

3) Ce vă atrage mai mult interesul?

La această întrebare, am constatat că: 64% dintre elevi percep vizionarea unui film mult mai atractivă, în timp ce numai 36% preferă lectura integrală a unei cărți; cei mai mulți consideră că timpul vizionării unui film este cu mult redus, în raport cu lectura unei cărți, uitând de plăcerea de a te transpune într-un personaj, de a trăi alături de el în pagini fără de sfârșit.

Figura nr.4 – Raportul film – lectură în provocarea interesului elevilor

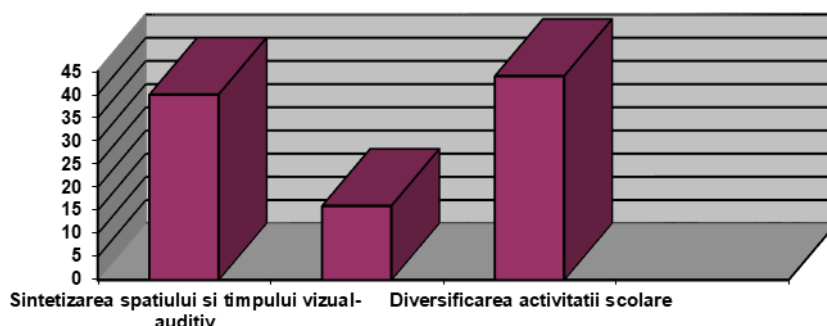

4) De ce este preferabilă vizionarea unui film?

La această întrebare, am înregistrat următoarele aspecte:

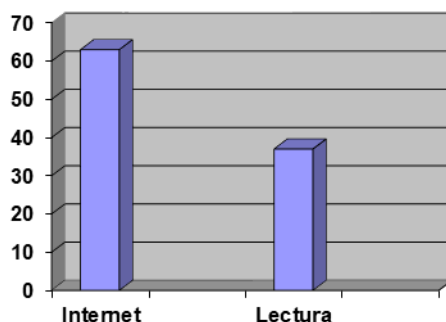
- 40% dintre elevi consideră ca preferabilă vizionarea unui film, întrucât această activitate are rolul de a sintetiza spațiul și timpul vizual-auditiv;
- 16% dintre elevi privesc această activitate favorabilă, deoarece crește receptivitatea și fixarea informației;
- 44% dintre elevi sunt de părere că vizionarea unui film diversifică activitatea școlară.

Figura nr.5 – Diversificarea activității școlare prin intermediul filmului

5) Ce alegeți ?

În cadrul acestui item, raportul este surprinzător: 63% preferă accesarea unui site pe internet, în timp ce numai 37% ar parcurge lectura integrală a unei opere; se remarcă interesul crescut al elevilor pentru formele vizuale, ce îmbracă imaginea atractivă a calculatorului sau a micului ecran care fascinează, uimește, menține atenția într-un mod deosebit.

Figura nr.6 – Relația internet – lectura în activitatea didactică

6) Cum este percepută lectura de către elevi?

În ceea ce privește percepția lecturii de către elevi, datele arată că 77% dintre ei privesc lectura ca pe un act de cultură, în timp ce 20% o percep asemenea unui parcurs obligatoriu, impus de către profesori; numai 3% citesc din pasiune; se constată că actul lecturii nu este neglijat, chiar dacă, adeseori, cartea sub format cartografic pierde teren, ea este înlocuită de lectura de pe suport electronic, dar valoarea sentimentală a actului artistic este mult diminuată.

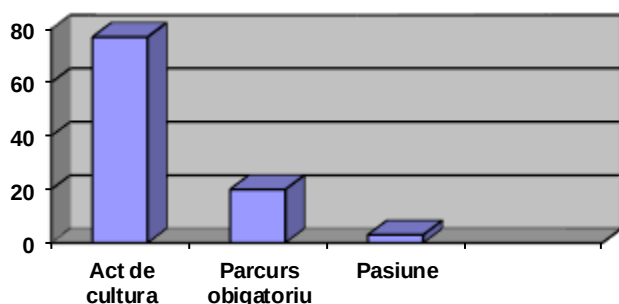
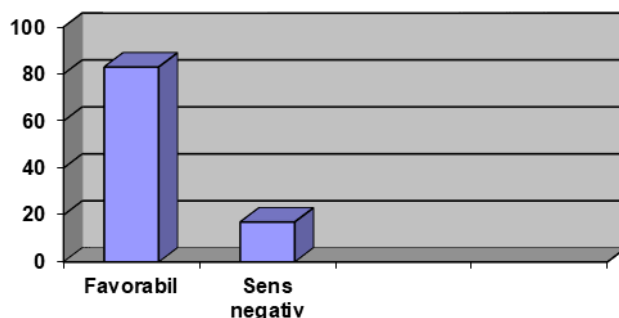

Figura nr. 7 –
Lectura – act de cultură /
parcurs obligatoriu

7) Cum percepeți explozia mass-media în societatea contemporană?

Referitor la influența mass-media în societatea contemporană, 83% dintre elevi o plasează în sens favorabil, pozitiv, facilitând accesul la informație, în timp ce 17% percep această explozie informațională în sens negativ, prin plasarea individului în anonim; elevii recunosc explozia mediatică ce îi înconjoară și mărturisesc faptul că se simt atrași de o gamă diversificată de prezentare a informației, uneori mai atractivă decât cartea propriu-zisă, în viziunea unora.

Figura nr. 8 – Explozia mass-media în societatea contemporană

8) În ce măsură mass-media tinde să preia funcțiile lecturii?

La această întrebare, 97% dintre elevi sunt de părere că rolul mijloacelor de comunicare în masă este primordial, acestea tinzând să preia funcțiile lecturii, în mare măsură; pe de altă parte, 3% consideră că nu se poate discuta despre un asemenea transfer de valori; important este faptul că această relație este conștientizată de către elevi, care ar urma să analizeze cu discernământ direcția către care se îndreaptă societatea din punct de vedere cultural, dar și informațional.

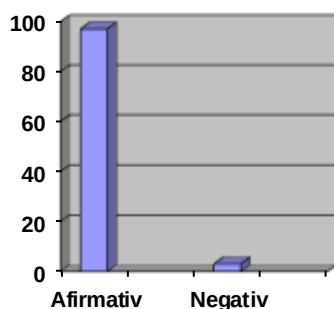

Figura nr.9 – Funcțiile lecturii în raport cu mass-media

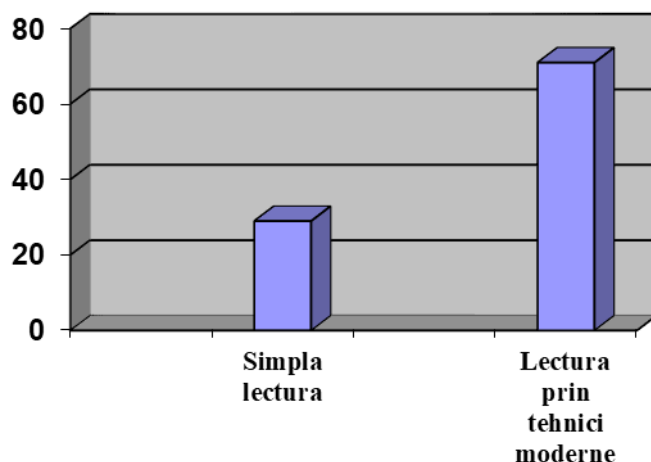
9) Opera literară poate fi atractivă prin:

În ceea ce privește atractivitatea operei literare, s-au înregistrat următoarele:

- simpla lectură a cărții – 29%;
- o lectură prin tehnici moderne – 71%.

Elevii se simt foarte ușor atrași de imagine, de sunet, de cuvântul rostit care uimește, fascinează, șochează în anumite momente, motiv pentru care se dovedesc receptivi în cadrul unor activități educative ce îmbină metodele tradiționale cu cele moderne; filmul este apreciat, însă nu poate fi abordat decât în paralel cu textul scris, cu cartea.

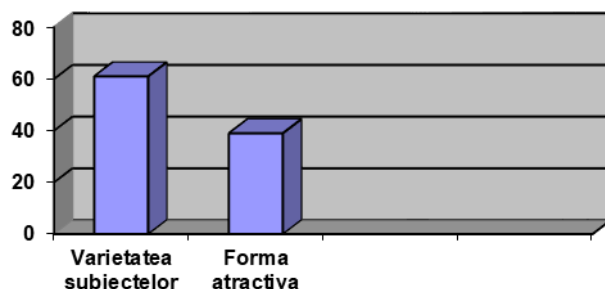
Figura nr. 10 – Prin ce atrage opera literară?

10) Ce au în comun televiziunea și lectura?

La acest item, 61% consideră varietatea subiectelor reprezentativă, în timp ce 39% preferă forma atractivă. Elevii petrec, din nefericire, o mare parte de timp în fața televizorului fără a avea un scop precis, uitând însă că, dacă ar înlocui această acțiune cu o carte în care să se regăsească, ar reuși, fără îndoială, să se detașeze de lucrurile mărunte, derizorii și să tindă spre împlinirea unor idealuri mărețe. Copiii trebuie sfătuiți să selecteze din grila de programe anumite emisiuni cu caracter cultural-educativ, care să le îmbogățească sfera informațională, nu să le limiteze capacitatea creativ - imaginativă.

Figura nr. 11 – Puncte comune între televiziune și lectură

Concluzii parțiale

Ideea centrală desprinsă din răspunsurile elevilor, este aceea că nu va dispărea cartea tipărită, dar numărul cititorilor va fi mai redus.

Rezultatele studiului reflectă orientarea clară a tinerilor din zilele noastre către utilizarea calculatorului, ca sursă principală de informare; dincolo de avantajele pe care le oferă computerul, relevate de către elevi, consider că introducerea literaturii tipărite într-un con de umbră, constituie un semnal de alarmă; identificarea și folosirea informațiilor din literatura tipărită necesită deprinderi și priceperi specifice, care riscă să se piardă, în dezavantajul elevilor; în plus, nu toate contextele de viață presupun utilizarea internetului; de aceea, este nevoie de un exercițiu introspectiv, de conștientizare a acestei situații; primii care ar trebui să încerce o redirectionare a elevilor spre carte sunt cadrele didactice și părinții, pentru a le putea descrie copiilor un traseu acceptabil către dorința de a citi în mod clasic; de aceea, propun o autoanaliză la nivel individual, apoi un exercițiu de reflecție, care să fie de folos atât elevilor cât și cadrelor didactice.

**PARTICIPAREA ROMÂNIEI ÎN PROIECTUL ETWINNING LOVE –
LISTENING OTHER VOICES OF EUROPE**

*Prof. Huștiuc Nicoletta, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir,
prof. Lațiu Călina, Școala Gimnazială „Nicolae Drăgan” Galda de Jos*

Într-o lume tot mai globalizată, educația joacă un rol esențial în formarea unei generații deschise către diversitate și colaborare internațională. Un astfel de exemplu de învățare interculturală este proiectul *eTwinning LOVE – Listening Other Voices of Europe*, o inițiativă educațională care a adus împreună elevi și profesori din România, Franța, Spania și Italia, cu scopul

de a oferi tinerelor minți oportunități de a învăța despre Uniunea Europeană într-un mod atractiv și inovator.

Un Proiect Intercultural cu Impact European

eTwinning LOVE este un proiect care se desfășoară într-un context multilingvistic, având ca limbi de lucru engleza, franceza și spaniola, și își propune să familiarizeze elevii cu diversele culturi europene, într-un cadru educațional interactiv și colaborativ. În cadrul acestui proiect, România a fost reprezentată de doi profesori dedicați, **Nicoletta Huștiuc**, cadru didactic pentru educația timpurie la Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir – GPP Vinerea, și **Călina Lațiu**, profesor pentru învățământ primar la Școala Gimnazială „Nicolae Drăgan” Galda de Jos. Aceștia s-au alăturat partenerilor din Franța, Spania și Italia pentru a crea o experiență educațională unică pentru elevii lor.

Proiectul s-a concentrat pe promovarea diversității culturale și educaționale, prin explorarea specificităților fiecărei țări participante. Activitățile au fost concepute pentru a fi atractive și captivante, contribuind astfel la dezvoltarea competențelor lingvistice, sociale și culturale ale copiilor, într-un mod ludic și educativ.

Explorarea Culturii Europene prin Diverse Activități

Pe parcursul desfășurării proiectului, copii și elevii au fost implicați într-o serie de activități care le-au permis să descopere tradiții și obiceiuri din diferite colțuri ale Europei. Printre principalele teme abordate s-au numărat **gastronomia, moda, muzica, istoria și geografia** țărilor participante. Aceste activități nu doar că le-au oferit copiilor o înțelegere mai profundă a diversității culturale, dar le-au și stimulat curiozitatea și dorința de a învăța.

De exemplu, copiii au învățat despre preparate tradiționale din diverse regiuni ale Europei și au avut ocazia să descopere istoria și semnificația acestora. În plus, au explorat tipuri de vestimentație tradițională, învățând despre stilurile și costumele specifice fiecărei culturi europene. Muzica, un alt domeniu de interes, a fost, de asemenea, un punct central al activităților, copiii având ocazia să asculte și să aprecieze diferite genuri muzicale din țările implicate în proiect.

În ceea ce privește educația, copiii au participat la sesiuni educaționale interactive, care au inclus **prezentări despre sistemele de învățământ din fiecare țară**, oferindu-le o imagine clară asupra modului în care sunt structurate școlile și ce diferențe și asemănări există între aceste sisteme. Aceste activități au avut un impact semnificativ în dezvoltarea abilităților de comunicare și înțelegere a diversității, promovând spiritul de colaborare internațională.

Produse Educaționale Creează Conexiuni Durabile

Unul dintre cele mai apreciate rezultate ale proiectului a fost crearea unei serii de produse educaționale, care au contribuit la aprofundarea cunoștințelor elevilor despre Uniunea Europeană și despre tradițiile țărilor participante. Printre cele mai importante realizări se numără:

- **Jocuri de cărți despre țările Uniunii Europene**, care au ajutat elevii să învețe despre tradițiile și simbolurile fiecărei țări europene. Aceste jocuri interactive au fost un mod plăcut și eficient de a învăța într-un cadru informal.
- **O carte colaborativă cu povești și basme din diferite țări ale Europei**, care le-a permis copiilor să descopere mituri și legende tradiționale, astfel învățând despre patrimoniul cultural al altor națiuni.
- **Prezentări interactive despre școlile și clasele noastre**, care au facilitat schimbul de informații despre diversele tipuri de educație din Europa.
- **Materiale educaționale despre Uniunea Europeană**, concepute pentru a fi accesibile atât pentru copiii de grădiniță, cât și pentru elevii din ciclul primar și gimnazial, promovând o învățare continuă și progresivă.

Aceste produse educaționale au fost concepute nu doar pentru a încuraja învățarea despre Uniunea Europeană, dar și pentru a stimula creativitatea și gândirea critică a elevilor.

Întâlniri și Colaborări Internaționale

Proiectul *LOVE* a fost marcat și de întâlniri regulate între partenerii internaționali, care au permis schimburi de idei și bune practici. Aceste sesiuni de colaborare au fost esențiale pentru asigurarea unei bune comunicări între școlile implicate și pentru dezvoltarea unor activități

educaționale relevante și de impact. În plus, una dintre inovațiile importante ale proiectului a fost crearea unui **logo al proiectului utilizând inteligența artificială**, un exemplu concret de utilizare a tehnologiilor moderne în procesul educațional.

Un Proiect cu Impact Pe Termen Lung

Participarea României în acest proiect a adus multiple beneficii pentru elevi și profesori deopotrivă. Copiii au avut ocazia să învețe limbi străine într-un context practic și să înțeleagă mai bine diversitatea culturală a Europei. De asemenea, proiectul a contribuit la dezvoltarea unor competențe esențiale în educație, cum ar fi abilități de colaborare, comunicare și gândire critică.

Pentru profesori, proiectul a fost o oportunitate de a învăța din experiențele altor cadre didactice, de a împărtăși bune practici și de a explora metode inovative de învățare. De asemenea, a fost un pas important în direcția integrării tehnologiilor moderne în educație, deschizând astfel noi posibilități de învățare și colaborare internațională.

În concluzie, participarea la proiectul *eTwinning LOVE – Listening Other Voices of Europe* a reprezentat o oportunitate deosebită de învățare pentru elevii din România, dar și o cale de consolidare a legăturilor educaționale între diverse culturi europene. Acest proiect a demonstrat că educația este cheia unui viitor mai deschis, mai responsabil și mai bine conectat la valorile europene.

1700 DE ANI DE LA CONCILIUL ECUMENIC DE LA NICEEA

Prof. Cetean Daniela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Cu 1700 de ani în urmă, împăratul roman Constantin cel Mare convoca primul conciliu ecumenic al creștinismului la Niceea (Iznik azi, în Turcia) care a pus bazele dogmatice și canonice ale acestei religii, definind mai precis dogmele creștine. Conciliul a fost convocat ca reacție la apariția ereziei arianiste, promovată de Arie, preot în Alexandria, de origine libian. El era adeptul teoriei că Fiul lui Dumnezeu nu este de aceeași natură cu Tatăl, considerându-l o creatură superioară tuturor creaturilor. La acest prim conciliu (sinod) ecumenic au participat după unele mărturii 200, după altele 318 episcopi din tot ținutul creștin, mai puțin de la iudeii creștini. În 325, Niceea a găzduit primul Sinod Ecumenic convocat de către împăratul Constantin cel Mare. Sinodul fusese inițial plănuț să se țină în alt oraș, însă Constantin a mutat locația în Niceea datorită climei blânde și, cel mai important, apropierei de palatul său din Nicomidia (Izmit). La ședința deschiderii oficiale și la cea de închidere a asistat însuși împăratul Constantin. Primul Sinod Ecumenic de la Niceea a fost ținut în Palatul Senatului, care din păcate se află în prezent sub apele lacului Iznik.

Sinodul a discutat problemele ridicate de [Arius din Alexandria](#). Acesta susținea că [Isus din Nazaret](#) nu ar fi fiul lui Dumnezeu născut din veșnicie, ci doar o creatură a Tatălui care în singurătatea lui l-ar fi creat pe Iisus și l-ar fi înfiat. Conciliul va lămuri această problemă susținând că Fiul Isus este de aceeași ființă cu Tatăl Cereș și Fiul "este născut" iar nu "făcut". Conciliul a început pe data de 20 mai și a durat până în 25 august 325 și a rămas în istorie ca un model de adoptarea deciziilor majore care privesc dreapta credință și unitatea Bisericii.

Primele opt articole ale [simbolului niceeano-constantinopolitan](#) reprezintă formula dogmatică adoptată de acest sinod. Din punct de vedere ecumenic "Credo"-ul (Crezul) de la Niceea a afirmat în contra ereticilor arianiști pentru prima dată la nivelul întregului Imperiu Roman necesitatea recunoașterii Sfintei Trinități (Dumnezeu, Isus Christos și Duhul/Spiritul Sfânt) ca piatră de temelie a religiei Imperiului. Se consideră că acest conciliu (Niceea) a fost prezidat de către [Alexandru, papa Alexandriei](#). Au participat aproape 300 sute de episcopi și diaconi, chiar dacă împăratul Constantin cel Mare invitase peste 1800 de reprezentanți ai tuturor bisericilor creștine.

Unul dintre rolurile importante în cadrul acestui prim sinod al lumii creștine l-a avut Sfântul Spiridon, Episcopul Trinitunde. El a demonstrat cum Dumnezeu este unul în ființă, dar întreit în persoane. „A luat o cărămidă în mâna stângă și le-a spus că deși este un singur obiect, ea este alcătuită din trei elemente: pământ, apă și foc. Apoi cu mâna dreaptă a făcut semnul crucii. După aceasta, strângând cărămida, în partea de sus a cărămizii s-a aprins foc, apa a început să curgă din partea de jos, iar lutul a rămas în mâinile lui”, potrivit teologilor. De altfel, Conciliul a stabilit că Arie, împreună cu Eusebiu de Nicomidia și Teognis de Niceea să fie exilați, ultimii doi fiind printre cei care au refuzat să semneze documentele teologice.

În Conciliul din 325 s-a adoptat **prima variantă a Crezului**, cea definitivă fiind decisă în Conciliul de la Constantinopol din 381. Pe lângă Crez la Niceea s-au adoptat și **20 de canoane** referitoare, printre altele la cei care se mutilează sau cer să fie mutilați să nu fie primiți în cler; viața clandestină a clericilor; cerințe pentru a fi consacrat episcop; situația celor excomunicați și datoria de a ține sinod de două ori pe an în fiecare dioceză; renegarea propriei credințe de către mireni; penitenții care cer Euharistia pe patul morții; în zilele de duminică și în perioada [Cincizecimii](#) nu trebuie să se facă rugăciuni în genunchi ș.a. La Niceea s-a stabilit și **data celebrării Paștilor**. Dacă se întâmpla să cadă în același timp cu Paștile iudeilor, creștinii amânau sărbătoarea Paștilor în Duminica următoare, sau îl sărbătoreau cu o săptămână mai înainte.

Sinodul I ecumenic prezintă o deosebită importanță prin aceea că a fost prima adunare a episcopilor din întreaga biserică, împrejurare în care s-au dezbătut probleme doctrinale fundamentale și s-au luat decizii majore care privesc dreapta credință și unitatea bisericii. El reprezintă și o cotitură bruscă în modul în care au fost priviți creștinii: dacă înainte ei erau crunt persecutați, Constantin cel Mare s-a arătat un fervent susținător al lor, sinodul însuși fiind deschis în

prezența împăratului. Chiar dacă la momentul desfășurării conciliului împăratul nu devenise creștin, pentru religia care atunci reprezenta aproximativ 20% din populația imperiului a fost esențial întrucât se organiza ca o biserică universală!

Imagine cu Conciliul de la Niceea

Bibliografie:

Dâncă, Lucian, *Conciliile ecumenice: Niceea I si Constantinopol I*, Ed. Galaxia Guttenberg, 2015.

- <https://www.unitischimbam.ro/primul-conciliu-de-la-niceea-mai-august-325/>
- <https://www.crestinortodox.ro/istoria-bisericii/sinoade-ecumenice/sinodul-i-ecumenic-la-niceea-325-arianismul-70568.html>
- https://www.academia.edu/41248604/Niceea_325_istoria_unui_conciliu

JOB SHADOWING ERASMUS+: COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA”, SEBEȘ – SÜLEYMAN DEMIREL ANADOLU LİSESİ, İSTANBUL

Prof. Lebădă Monica, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Prof. Grosu Monica, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

Prof. Dreghiciu Lucia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

În perioada 16-20.12.2024, trei cadre didactice din cadrul Colegiului Național „Lucian Blaga” Sebeș, au participat la o mobilitate de tip Job Shadowing, la Liceul „Süleyman Demirel Anadolu Lisesi” din Istanbul, Turcia. Această mobilitate a fost posibilă datorită acreditării Erasmus+ în domeniul Educației. Astfel, în anul școlar 2024-2025, în cadrul celui de-al doilea an de implementare a acreditării, a fost finanțat proiectul: 2024-1-RO01-KA121-SCH-000222445.

În cadrul acestei mobilități, prof. Dreghiciu Lucia, prof. Grosu Monica și prof. Lebădă Monica au participat la o serie de activități didactice susținute în școala gazdă constând în: asistență și participare la ore, observarea metodelor de predare/fixare a cunoștințelor, diferitele moduri de evaluare a elevilor, urmate de discuții privind platformele și instrumentele digitale pe care le folosesc în funcție de programă și curriculum.

Mobilitățile de tip Erasmus sau Job Shadowing reprezintă oportunități reale pentru a face corelații între sistemul de învățământ românesc și cel din țări străine. Activitățile desfășurate de profesorii și elevii de la Colegiul Național „Lucian Blaga” la liceul din Turcia au constituit totodată prilejuri eficiente de învățare a unor practici școlare și cotidiene, cum ar fi mesele rotunde și dezbaterile ce le-au însoțit, privitoare la sistemul de evaluare din cele două țări participante, la modalitățile de admitere și limbile străine studiate.

Am putut observa, pe de altă parte, multitudinea materialelor didactice folosite, majoritatea prietenoase cu mediul și multe confecționate în școală de elevi, sub coordonarea profesorilor. În acest sens, ne-a impresionat o expoziție cu astfel de obiecte utilizate la ora de geografie: planșe murale, hărți, machete cu tipuri de sol, globul pământesc sub diferite aspecte și dimensiuni, minerale și roci, figurine cu sistemul solar, modele-secțiuni ale pământului etc. În acest fel, orele de curs ne-au părut foarte atractive și dinamice, mai ales că atât profesorii, cât și elevii au dovedit o implicare deosebită. Am asistat și la lecții bilingve (în turcă și engleză), în cadrul cărora profesorul coordona activitatea, fiind ajutat de un elev care traducea cerințele în engleză. Tabla interactivă, existentă în fiecare sală de curs, facilita, de asemenea, desfășurarea lecției într-un mod cât mai activ, oferind diversitate, informații suplimentare și suport.

Toate lecțiile la care am participat (limbi străine, muzică, matematică, fizică, geografie, sport), urmăreau dezvoltarea unor competențe-cheie și aveau în vedere activități constructive, pe plan profesional și emoțional. Chiar și în pauze, elevii erau atrași spre activități recreative, precum jocul de șah sau ping pong. Aceste activități s-au dovedit oportunități de interacțiune foarte inspirate între elevii români și cei turci.

Aspectele care au îmbogățit experiența profesională sunt date de analiza diferențelor și a asemănarilor dintre cele două sisteme școlare, din punct de vedere al curriculum-ului și al sistemului de predare-învățare-evaluare.

De asemenea, s-a decis continuarea colaborării prin dezvoltarea unui proiect educațional care va fi implementat pe platforma eTwinning, platformă online dedicată cadrelor didactice din Europa și din alte țări participante.

Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.

ADAPTAREA CURRICULARĂ PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. Belașcu Anca Cecilia, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Adaptarea curriculară pentru elevii cu cerințe educaționale în cazul elevilor cu deficiență mental trebuie realizată fără echivoc în așa fel încât planul de învățământ se reduce, din punct de vedere al conținutului informațional, ce urmează a fi studiat.

Adaptarea curriculară se realizează de către cadrele didactice de la clasă împreună cu cadrele didactice de sprijin prin eliminare, substituie sau adăugare de conținuturi în concordanță cu obiectivele și finalitățile propuse prin planul de intervenție personalizat.

Școlarizarea integrată se referă la includerea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale, pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora, în ideea integrării elevului.

Școala trebuie să asigure șanse egale tuturor elevilor. Dar sistemul școlar care asigură aceleași condiții de instruire pentru toți elevii reprezintă o inegalitate, deoarece ei nu profită în același fel de aceste condiții. A asigura șanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale.

Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat adaptat dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a acestor copii.

Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat și adaptat de recuperare care să dezvolte potențialul fizic și psihic pe care îl are. Integrarea urmărește valorificarea la maximum a disponibilităților subiectului deficient și să permită însușirea de abilități care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală. Prin integrare se realizează și o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoționale corespunzătoare. Raportul relației socializare, integrare, incluziune are în vedere implicațiile practice, teoretice ce privesc evoluția sistemului de organizare a educației speciale și a pregătirii copiilor pentru integrarea și incluziunile în activitățile profesionale și în colectivitățile sociale.

Se încadrează în categoria CES copiii cu dificultăți motorii, sindrom Down, dificultăți de vorbire, tulburări de comportament, autism, deficit de atenție și hiperactivitate (ADHD), etc.

Munca diferențiată și programul pedagogic personalizat pentru copiii cu CES constă în stabilirea unor obiective și a unui program, diferite de cele folosite pentru restul clasei și adaptate în funcție de necesitățile și dificultățile copilului. Lucru simplu de înțeles, dar dificil de pus în practică. Obiectivele didactice și conținuturile de învățare care urmează să fie parcurse de către fiecare copil cu CES ar trebui să fie stabilite de către profesorul de sprijin și profesorul specialist, în egală

măsură. Întreaga intervenție asupra copiilor din învățământul integrat presupune, de fapt, o muncă în echipă: profesor specialist, profesor de sprijin, logoped, profesor consilier, părinți.

Rolul esențial în educația integrată îl deține învățătorul clasei, care devine principalul factor de acțiune și de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevii cu CES.

Acesta trebuie:

- ☐ să-și îmbogățească pregătirea pedagogică cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a elevilor cu CES și asigurarea de șanse egale pentru aceștia la instrucție și educație;
- ☐ să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea și reprogramarea periodică a conținuturilor învățării pentru fiecare elev;
- ☐ să coopereze în parteneriat cu profesorul de sprijin și cu ceilalți membri ai echipei educaționale, dar și cu familia elevului;
- ☐ să participe la elaborarea programului pedagogic individualizat pentru fiecare elev cu CES și să țină evidența rutei curriculare a acestuia.

Procesul de integrare educațională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenție individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalități eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esențial.

Trebuie să existe un parteneriat cât mai strâns între părinții copiilor cu dizabilități și cadrele didactice bine pregătite și informate în legătură cu felul în care pot interveni pentru consilierea acestora. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile și micșorează riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă a creșterii și disciplinării copiilor. Măsurile întreprinse trebuie să se adreseze în mod specific factorilor care contribuie la abuzare și neglijare, inclusiv lipsa informațiilor și abilităților ca părinte, sau caracterul nepotrivit al acestora, respectul scăzut față de sine însuși, sentimentul de izolare, așteptările nerealiste și înțelegerea greșită a dezvoltării copilului și al rolului de părinte.

Diferențierea curriculară necesită astfel selecționarea sarcinilor de învățare după criteriul maturității intelectuale, ritmul de lucru și nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilitățile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul și stilul de învățare al elevului.

Toți elevii care participă la procesul de educație trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că:

- ☐ au abilități diferite;
- ☐ au interese diferite;
- ☐ au experiențe anterioare de învățare diferite;
- ☐ provin din medii sociale diferite;
- ☐ au diferite comportamente afective (timiditate, emotivitate etc.);
- ☐ au potențial individual de învățare;

Diferențierea ar trebui să fie o practică incluzivă normală în fiecare sală de clasă pentru că:

- ☐ elevii învață în ritmuri diferite;
- ☐ elevii au stiluri de învățare diferite;
- ☐ cadrele didactice trebuie să asigure valorizarea potențialului fiecărui elev;
- ☐ experiențele de viață diferite ale elevilor presupun adoptarea unor metode de învățare diferite dar și a unor materiale și mijloace didactice diverse;

Unii elevi întâmpină dificultăți de învățare la clasă pentru că:

- ☐ nu au urmat toate etapele în educație (neparcurgerea învățământului preșcolar și intrarea direct în clasa I, abandon școlar sau absentism crescut);
- ☐ prezintă dificultăți emoționale, sociale sau de comportament;
- ☐ prezintă tulburări senzoriale de auz sau de văz;
- ☐ dificultăți de învățare a scris-cititului (dislexia-disgrafia);
- ☐ au dificultăți perceptiv-motrice (orientare în spațiu și timp, schemă corporală);

- ☐ au dizabilități mintale;
- ☐ au dificultăți de vorbire sau de limbaj și comunicare;
- ☐ au limba maternă diferită de limba în care se desfășoară procesul de învățământ;
- ☐ procesul de predare – învățare - evaluare este neadecvat nevoilor educaționale și diferențelor individuale dintre elevi (sarcini prea grele sau prea ușoare, metode neparticipative, timp insuficient dozat, material didactic inadecvat sau insuficient).

Adaptarea curriculumului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată se poate realiza prin:

- ☐ adaptarea conținuturilor având în vedere atât aspectul cantitativ cât și aspectul calitativ, planurile și programele școlare fiind adaptate la potențialul de învățare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare și remediere școlară suplimentare etc.
- ☐ adaptarea proceselor didactice având în vedere mărimea și gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învățare prin cooperare, metode activ participative, jocul didactic), materialul didactic (intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);
- ☐ adaptarea mediului de învățare fizic, psihologic și social;
- ☐ adaptarea procesului de evaluare, având în vedere ca finalitate dezvoltarea unor capacități individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcție de potențialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev luând ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale. Aceste rezultate conduc la selectarea obiectivelor pe care le propunem, la selectarea conținuturilor și a activităților de învățare.

Bibliografie:

- 1.Cojocaru, Venera Mihaela, 2004, *Terapia și metodologia instruirii*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- 2.Cucoș Constantin, 1996, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.
- 3.Gherguț, Alois, 2006, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*, Editura Polirom, Iași.

ECONOMIA CIRCULARĂ

Prof. ec. Ciocan Carmen-Cornelia, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia
Prof. ec. Duma Claudia-Simona, Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni

Introducere

Economia circulară reprezintă un concept modern care își propune transformarea modelului economic tradițional, bazat pe exploatarea resurselor și pe conceptul „take-make-dispose” (extrage, produce, aruncă), într-un sistem regenerativ în care valorile sunt menținute cât mai mult timp în circulație. Această abordare are ca scop minimizarea deșeurilor și reducerea impactului negativ asupra mediului, contribuind astfel la dezvoltarea durabilă. În contextul schimbărilor climatice și al epuizării resurselor naturale, economia circulară se impune ca o alternativă viabilă pentru un viitor sustenabil.

1. Conceptul și principiile economiei circulare

1.1 Definiție și obiective

Economia circulară se definește ca un sistem economic care își propune să refolosească, să recicleze și să recondiționeze materialele și produsele, pentru a prelungi ciclul de viață al acestora. Obiectivul principal este reducerea cantității de deșeuri și conservarea resurselor naturale, prin transformarea produselor uzate în noi resurse pentru producție. Acest model economic încurajează inovația în procesul de design, astfel încât produsele să fie mai ușor de demontat și reciclat la sfârșitul ciclului lor de viață.

1.2 Principiile fundamentale

Economia circulară se bazează pe câteva principii esențiale:

- **Reducerea deșeurilor:** Prioritizarea reducăției deșeurilor prin proiectarea produselor pentru durabilitate și reutilizare.
- **Reutilizarea și recondiționarea:** Promovarea reutilizării produselor și recondiționarea componentelor pentru a le da o nouă viață.
- **Reciclarea:** Transformarea materialelor uzate în resurse noi, reducând nevoia de extragere a materiilor prime.
- **Design circular:** Proiectarea produselor cu gândul la dezasamblare ușoară și reciclabilitate maximă.
- **Inovația tehnologică:** Utilizarea tehnologiilor avansate pentru a optimiza procesele de recuperare și reutilizare.

Aceste principii contribuie la crearea unui sistem economic regenerativ, care, spre deosebire de modelul linear, urmărește să închidă ciclul de producție și consum.

2. Economia circulară în contextul global și național

2.1 Tendințe internaționale

La nivel global, numeroase țări au început să implementeze politici și strategii pentru tranziția la o economie circulară. Uniunea Europeană, de exemplu, a adoptat o serie de măsuri legislative și strategii de dezvoltare durabilă menite să stimuleze economia circulară, cu scopul de a reduce impactul negativ asupra mediului și de a crea noi oportunități economice. Aceste politici includ stimulente pentru inovații ecologice, dezvoltarea infrastructurii de reciclare și sprijinirea companiilor care adoptă modele de afaceri circulare.

2.2 Situația în România

În România, adoptarea principiilor economiei circulare se află încă într-o fază incipientă, însă există inițiative semnificative care indică o creștere a interesului pentru dezvoltarea durabilă. Programe guvernamentale și parteneriate public-private au început să promoveze reciclarea, refolosirea materialelor și inovarea în domeniul tehnologic. De asemenea, companiile românești se aliniază treptat la cerințele pieței europene, adaptându-și procesele de producție pentru a reduce impactul asupra mediului și a stimula economia locală.

Un exemplu notabil este cel al unor municipii care au implementat sisteme de colectare selectivă și centre de reciclare, contribuind astfel la reducerea deșeurilor și la conștientizarea importanței economiei circulare în rândul populației.

3. Avantajele și provocările implementării economiei circulare

3.1 Avantaje

Implementarea economiei circulare aduce multiple beneficii:

- **Protecția mediului:** Reducerea consumului de resurse naturale și minimizarea deșeurilor contribuie la diminuarea impactului asupra mediului, reducând emisiile de gaze cu efect de seră.
- **Economii financiare:** Prin reutilizarea și reciclarea materialelor, se reduc costurile asociate cu achiziția de materii prime și gestionarea deșeurilor.
- **Crearea de locuri de muncă:** Dezvoltarea unor noi industrii bazate pe reciclare și recondiționare poate genera locuri de muncă și stimula economia locală.

- **Inovație și competitivitate:** Companiile care adoptă modele de afaceri circulare se poziționează ca lideri în domeniul inovației și pot obține un avantaj competitiv pe piața globală.

3.2 Provocări

Cu toate acestea, tranziția către economia circulară se confruntă și cu anumite provocări:

- **Investiții inițiale ridicate:** Implementarea tehnologiilor și infrastructurilor necesare presupune costuri semnificative, ceea ce poate constitui un obstacol pentru multe companii.
- **Schimbarea mentalității:** Trecerea de la un model economic linear la unul circular necesită o schimbare profundă în mentalitatea consumatorilor și a producătorilor, precum și în modul de gestionare a resurselor.
- **Reglementări și politici:** Necesitatea unui cadru legislativ clar și uniform, care să sprijine dezvoltarea economiei circulare, reprezintă o altă provocare importantă, atât la nivel național, cât și internațional.
- **Lipsa infrastructurii:** În special în România, infrastructura pentru reciclare și gestionarea deșeurilor nu este încă suficient dezvoltată, ceea ce limitează eficiența implementării unor astfel de politici.

4. Studii de caz și inițiative de succes

4.1 Exemple internaționale

În Europa, țări precum Germania și Olanda au implementat cu succes diverse programe de economie circulară, care au condus la o reducere semnificativă a deșeurilor și la o mai bună gestionare a resurselor. Aceste inițiative se bazează pe parteneriate între sectorul public și cel privat, dar și pe investiții masive în infrastructura de reciclare și în tehnologiile verzi.

4.2 Inițiative în România

România a început să înregistreze progrese în acest domeniu, prin proiecte pilot în domeniul reciclării și recondiționării. De exemplu, unele orașe au demarat programe de colectare selectivă și au implementat centre de reciclare pentru diverse tipuri de deșeuri. Deși aceste inițiative sunt încă la început, ele reprezintă pași importanți către o economie circulară la nivel național.

Un alt exemplu este reprezentat de unele companii românești care au reușit să își transforme procesele de producție, integrând concepte de design circular și implementând sisteme de reciclare internă a materialelor. Aceste inițiative demonstrează potențialul economiei circulare de a stimula inovația și de a crea un mediu de afaceri mai sustenabil.

5. Concluzii și perspective de viitor

Economia circulară reprezintă o soluție inovatoare și necesară în contextul actual al crizelor ecologice și economice. Prin transformarea modelului economic tradițional într-unul regenerativ, se pot obține beneficii semnificative atât pentru mediu, cât și pentru economie. Implementarea pe scară largă a principiilor economiei circulare presupune însă investiții majore, schimbări de mentalitate și dezvoltarea unei infrastructuri adecvate.

Pe termen lung, adoptarea acestei abordări poate conduce la o reducere semnificativă a deșeurilor, la economisirea resurselor naturale și la crearea unui mediu economic mai rezilient și mai competitiv. Pentru România, provocarea este de a accelera procesul de tranziție, prin elaborarea unor politici publice coerente, investiții în tehnologie și educație, precum și prin colaborarea strânsă între sectorul public și cel privat.

Această lucrare oferă o imagine de ansamblu asupra economiei circulare, abordând atât conceptele teoretice, cât și exemplele practice la nivel internațional și național.

Bibliografie

1. **Popescu, D.** (2018). *Economia circulară: O nouă paradigmă pentru dezvoltare durabilă*. Editura Universitară.
2. **Ionescu, A. & Marinescu, L.** (2019). *Inovația în economia circulară*. Editura Economică.

3. **Stanciu, M.** (2020). *Provocările implementării economiei circulare în România*. Revista de Mediu și Dezvoltare Durabilă, vol. 15, nr. 2.
4. **Dumitrescu, R.** (2017). *Sustenabilitatea prin reciclare și reutilizare*. Editura Ecologică.
5. **Radu, C.** (2021). *Strategii pentru tranziția la economia circulară în context european*. Centrul de Studii Economice și Politici Publice.

IMPACTUL ECRANULUI ASUPRA SCRISULUI

Prof. Educație Timpurie Dobre Laurenția Ella, Grădinița Nr. 2, Otopeni, Jud. Ilfov

Noua reprezentare a scrisului, trecerea pe suportul electronic, modifică, în primul rând, materialitatea operelor, textul de pe ecran se află la dispoziția cititorului, care poate opera asupra lui prin intervenții dictate de anumiți factori personali, devenind, de multe ori, un fel de co-autor, schimbând mentalitatea legată de proprietatea intelectuală, dreptul de autor.

Informatica aduce într-adevăr o nouă practică a scrisului și un nou cadru mental; *lectura pe ecran* readuce în actualitate aspecte ale lecturii antice, de pe sulul de papirus, însă, pe calculator, textul beneficiază totodată de elemente de reperare și localizare a informației. Lectura pe suport electronic impune, de asemenea, anumite modele de lectură, practicate sau prefigurate anterior, modelul monastic de lectură tăcută, dar și modelul de lectură impus de prezența pe pagină a mai multor coduri grafematice și iconice specifice, apoi stabilirea relației lor cu verbalul, făcând parte integrantă din actul lecturii. Imaginea acestora instituie diferite relații cu textul scris, complementaritatea, sinonimia, metatextualitatea fiind dintre cele mai frecvente, marcând astfel posibilitățile și limitele codului verbal, o problemă care nu a încetat să-i intereseze pe lingviști. *Lectura pe ecran* își propune, printre obiective, și evaluarea distanței care se creează între lectori, cititori și lecturile imaginate, urmărite de către texte, și publicul lor real, diversificat, multiplu. Această distanță este creată și alimentată de schimbările legate de plasarea în text, condiționată, în general de voința autorului, opțiunile editorului, deprinderile tipografilor sau ale operatorului pe calculator. Însă, indiferent cine a hotărât plasarea în text, forma prezentării, redării imaginii, se remarcă o dublă semnificație: lectura traduce, redă percepția pe care cei care compun texte sau cărți o au despre competența cititorilor, caută să impună un mod de a citi, lectura, caută să formeze înțelegerea și să controleze interpretarea.

Se subliniază în mod deosebit rolul activ, demiurgic al cititorului: „Fără cititor, textul nu este decât un text virtual, lipsit de existența originală, adevărată” (Dagenais, 1990). Ca activitate, *lectura* poate fi examinată fie în dimensiunea ei individuală, fie în cea colectivă. În dimensiunea sa individuală, lectura este formă, interacțiune dialogică, susceptibilă de o abordare fenomenologică, lectura este răspunsul la solicitările textului, o interpretare, creatoare de deviații față de text.

Problema practicilor intelectuale legate de transformarea suportului material, a scriiturii originale a obiectului scris este pe larg, clar percepută atunci când se trece la textul electronic, înțelegerea acestor principii, contribuind, totodată, la înțelegerea mutațiilor anterioare. Prin crearea *bibliotecilor electronice*, orice cititor devine utilizatorul potențial al oricărui text din patrimoniul universal al culturii scrise, presupunând, cel puțin teoretic, că tot ceea ce s-a scris până acum este convertit pentru noul material-suport; un avantaj suplimentar îl constituie transmiterea la distanță a textelor, fără ca cititorul să se deplaseze către ele, încât acea coexistență în același spațiu al textului și al suportului său, al cititorului și al dorinței lui de a citi, sunt transformate, deoarece de acum înainte locul textului devine o expresie metaforică, iar locul cititorului este pur și simplu faptul că el se găsește în fața unui aparat, pe care poate aduce orice text electronic.

Forma electronică a textelor trebuie, bineînțeles, dezvoltată, pentru toate avantajele ei de ordin practic, cum ar fi, de exemplu, învățământul on – line, dar fără a nesocoti, neglija misiunea

bibliotecilor, fiindcă în lipsa cunoașterii acestor aspecte teoretice, esențiale ale trecutului istoric, materialitatea textelor, capacitatea individului de a înțelege, de a analiza atent gesturile, atitudinea și comportarea generală, determinate de lectura pe un anumit suport, ar fi foarte redusă, în mod cert.

Presa scrisă din sfera internetului crește posibilitatea de acces la producție și la distribuirea informației pentru toată lumea; acest lucru creează în timp o permanentă tendință spre un control centralizat asupra mass-media. Trebuie să considerăm propria noastră acțiune, activitate ca fiind creatoare, să devenim utilizatori critici ai mijloacelor de comunicare ale celorlalți. Deocamdată, cititorului i se cere, pe lângă alfabetizare, o competență de accesare a textelor electronice, iar dobândirea acestei competențe, suficientă sau insuficientă, pentru a face din cineva un cititor, poate constitui o temă de reflecție privind practicile de lectură și relația lor de determinare cu materialitatea suportului, în vederea stabilirii semnificațiilor textelor citite.

METODOLOGIA DEZVOLTĂRII COMPETENȚELOR SPECIFICE LIMBILOR STRĂINE PRIN INTERMEDIUL METODEI PROIECTULUI

Profesor Jurca Mirela, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Introducere

Într-o lume tot mai globalizată, competențele lingvistice, în special cele în limbi străine, devin din ce în ce mai importante. Limba engleză, dar și alte limbi străine, sunt necesare pentru o comunicare eficientă într-un context internațional. În acest sens, educația modernă în domeniul limbilor străine tinde să adopte metode interactive și inovative care să răspundă mai bine nevoilor elevilor. Una dintre aceste metode eficiente este **metoda proiectului**. Această metodă permite dezvoltarea competențelor lingvistice prin activități concrete, în care elevii sunt implicați activ, iar procesul de învățare se centrează pe explorarea unor teme relevante pentru ei, prin utilizarea limbii străine într-un mod practic și aplicat.

1. Ce este metoda proiectului?

Metoda proiectului este o abordare didactică activă, care implică elevii în realizarea unui proiect pe o perioadă mai lungă de timp, care presupune planificare, cercetare, colaborare și prezentarea unui rezultat final. Această metodă pune accent pe învățarea bazată pe descoperire, iar elevii nu sunt doar beneficiari ai informației, ci sunt activi în procesul de învățare. În contextul limbilor străine, metoda proiectului presupune folosirea limbii respective pentru a explora și rezolva sarcini reale, de zi cu zi.

2. Importanța dezvoltării competențelor lingvistice prin metoda proiectului

Metoda proiectului este extrem de eficientă în dezvoltarea competențelor specifice limbilor străine, deoarece încurajează elevii să utilizeze limba într-un context real, practic, și nu doar teoretic. Această abordare ajută la consolidarea și extinderea cunoștințelor și abilităților lingvistice într-un mod mai natural și mai interesant.

A. Dezvoltarea abilităților de comunicare

Prin metoda proiectului, elevii sunt implicați în activități de comunicare autentică, în care trebuie să își exprime opiniile, să argumenteze, să colaboreze și să prezinte informații în limba străină. Astfel, competențele de vorbire și ascultare sunt dezvoltate într-un context interactiv.

B. Creșterea motivării elevilor

Unul dintre principalele avantaje ale metodei proiectului este faptul că elevii sunt mai motivați să învețe o limbă străină atunci când sunt implicați într-un proiect care are legătură cu interesele și nevoile lor. Proiectele pot fi legate de teme care sunt relevante și interesante pentru elevi, ceea ce îi va stimula să învețe și să folosească limba străină într-un mod autentic.

C. Dezvoltarea competențelor culturale și interculturale

În multe cazuri, proiectele implică explorarea unor teme culturale sau studii de caz din țările în care se vorbește limba respectivă. Elevii pot învăța despre tradițiile, obiceiurile, literatura, istoria și alte aspecte ale unei culturi străine, iar această abordare promovează dezvoltarea competențelor interculturale.

3. Etapele metodei proiectului

Metoda proiectului se desfășoară într-o serie de etape clare, care permit elevilor să înțeleagă procesul de învățare, să participe activ și să își exprime ideile într-un mod structurat. Aceste etape sunt:

A. Planificarea proiectului

În această fază, profesorul îi ajută pe elevi să aleagă un subiect pentru proiect și să stabilească obiectivele învățării. Elevii pot fi implicați în definirea scopului și a modului în care vor realiza proiectul. Această etapă presupune, de asemenea, stabilirea resurselor necesare și împărțirea sarcinilor.

B. Cercetarea și realizarea materialelor

Elevii, lucrând individual sau în grupuri, efectuează cercetări pentru a aduna informații relevante despre subiectul proiectului. Această etapă include, de asemenea, utilizarea de surse diverse (cărți, internet, filme, interviuri) și realizarea materialelor de prezentare. Elevii vor utiliza limba străină pentru a citi, a asculta, a scrie și a vorbi despre subiectul ales.

C. Colaborarea și prezentarea

În această fază, elevii colaborează pentru a crea un produs final, care poate fi o prezentare, un afiș, un videoclip sau orice alt material care să reflecte cunoștințele dobândite. Această activitate de colaborare permite dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și de comunicare în limba străină.

D. Evaluarea și reflectarea

La final, elevii își prezintă proiectele colegilor și profesorului. Evaluarea poate fi realizată de profesor, dar și de colegi, iar feedback-ul oferit este esențial pentru învățarea ulterioară. De asemenea, elevii sunt încurajați să reflecteze asupra procesului învățării și asupra modului în care au folosit limba străină pe parcursul proiectului.

4. Exemple de proiecte pentru învățarea limbii străine**A. Proiect de cercetare despre o țară străină**

Elevii pot alege o țară unde se vorbește limba străină studiată și pot crea un proiect în care să includă informații despre cultură, tradiții, gastronomie, turism sau evenimente importante din acea țară. Proiectul poate include prezentări orale sau materiale video, care să permită elevilor să practice vocabularul și structurile gramaticale specifice limbii respective.

B. Jurnalul unui călător

Un alt proiect poate fi realizarea unui jurnal de călătorie imaginar, în care elevii își imaginează că vizitează o țară unde se vorbește limba străină. Aceștia trebuie să descrie locurile vizitate, oamenii întâlniți și experiențele trăite, utilizând limba țării respective. Proiectul poate include texte scrise, dar și înregistrări audio sau video.

C. Crearea unui ghid turistic

Elevii pot crea un ghid turistic al unui oraș sau al unei regiuni, în limba străină studiată. Acesta poate include informații utile pentru turiști, cum ar fi locuri de vizitat, restaurante, hoteluri, atracții turistice, toate descrise în limba străină. Proiectul poate fi realizat în echipe, stimulând colaborarea și utilizarea limbii străine într-un context aplicat.

5. Provocări și soluții**A. Diferențele de nivel lingvistic**

Elevii pot avea nivele diferite de cunoaștere a limbii străine, ceea ce poate face mai dificilă implementarea unui proiect unic pentru toți. O soluție pentru această problemă ar fi crearea de grupuri de lucru care să includă elevi cu nivele diferite, astfel încât să învețe unii de la alții.

B. Resursele educaționale

Lipsa resurselor didactice sau a tehnologiei poate reprezenta o provocare în implementarea unui proiect de succes. Totuși, chiar și cu resurse limitate, elevii pot lucra creativ cu materialele disponibile (de exemplu, lucrând cu fișe de lucru, afise sau folosind internetul pentru cercetări).

6. Concluzie

Metoda proiectului reprezintă o abordare eficientă și inovativă în predarea limbilor străine, care permite elevilor să aplice cunoștințele lingvistice într-un mod practic și semnificativ. Aceasta dezvoltă nu doar competențele lingvistice ale elevilor, dar și abilități esențiale pentru viitor, cum ar fi colaborarea, creativitatea și gândirea critică. Prin integrarea metodei proiectului în procesul de învățământ, profesorii pot contribui la formarea unor elevi mai motivați, mai implicați și mai bine pregătiți pentru provocările unei lumi globale.

IMPLEMENTAREA REPERELOR FUNDAMENTALE ÎN CREȘE ȘI GRĂDINIȚE

Prof. educație timpurie Balea Livia-Valentina, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud

RFIDT reprezintă un set de enunțuri care reflectă așteptările privind ceea ce ar trebui copiii să știe și să fie capabili să facă. Acestea sunt definite pentru a sprijini creșterea și dezvoltarea copiilor de la naștere până la 7 ani, atât în mediul familial, cât și în cadrul altor servicii de îngrijire și educație timpurie. Aceste așteptări au ca repere atât cercetările și noile teorii privind dezvoltarea copilului generate de psihologie, neuropsihologie, științele educației (în ansamblu), cât și valorile naționale pe care dorim să le transmitem și să le promovăm începând cu educația timpurie.

Domeniile de dezvoltare pentru care sunt elaborate RFIDT sunt următoarele:

DEZVOLTAREA FIZICĂ, SĂNĂTATEA ȘI IGIENA PERSONALĂ

DEZVOLTAREA SOCIOEMOȚIONALĂ

ATITUDINEA ÎN ÎNVĂȚARE

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI PREMISELE CITIRII ȘI

SCRIERII

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

În rândurile care urmează voi exemplifica o activitate desfășurată în sala de grupă, având următoarele caracteristici:

DOMENIUL: DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

SUBDOMENIUL: Cunoștințe și deprinderi matematice elementare, cunoașterea și înțelegerea lumii

ASPECT SPECIFIC: Reprezentări matematice elementare (numere, reprezentări numerice, operații, concepte de spațiu, forme geometrice, înțelegerea modelelor, măsurare)

REPER 8: Copilul ar trebui să fie capabil să realizeze operații de scriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor.

Indicatori: - *Sortează obiectele în categorii, clasificându-le și comparându-le în funcție de minimum două criterii* (în cazul de față copiii au avut de sortat jetoanele în funcție de forma geometrică ce se afla pe acestea: pătrat, cerc)

(Copiii au avut ca sarcină didactică realizarea unui tablou prin așezarea unor jetoane în funcție de indicațiile primite pe bilețelele extrase, iar ca sortare copiii au avut de sortat jetoanele care aveau aceeași formă geometrică).

ASPECT SPECIFIC: Reprezentări matematice elementare (numere, reprezentări numerice, operații, concepte de spațiu, forme geometrice, înțelegerea modelelor, măsurare).

Indicatori:

-Utilizează numerele și numărul în activități cotidiene

-Cunoaște ordinea numerelor în șirul 1-10 (În activitatea prezentată copiii au avut de recunoscut numerele ce se aflau pe jetoane, urmând ca mai apoi să le ordoneze în șir crescător sau descrescător).

DOMENIILE INTEGRATE: DȘ (Activitate matematică)+DOS (Activitate practică)

TEMA ACTIVITĂȚII: „Numărăm și ne distrăm”

TIPUL ACTIVITĂȚII: joc didactic

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea cunoștințelor referitoare la numărul în centrul 1-5

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul activității, preșcolarii vor fi capabili:

O₁: să numere în șir crescător și descrescător în limitele 1-5;

O₂: să raporteze corect numărul la cantitatea de obiecte;

O₃: să așeze pe panou atâtea obiecte cât arată cifra;

O₄: să grupeze jetoanele în funcție de forma geometrică ce se află pe acestea;

O₅: să respecte regulile jocului;

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, jocul.

Mijloace de învățământ: jetoane cu diferite imagini, jetoane cu cifre, tabla magnetică, stimulente

Forma de organizare: frontal

SARCINA DIDACTICĂ: Recunoașterea, denumirea și gruparea obiectelor după formă, numărarea elementelor, asocierea cifrei corespunzătoare.

REGULILE JOCULUI: Copiii vor fi așezați în semicerc, cu ajutorul unei baghete magice educatoarea va alege pe rând câte un copil să vină în fața colegilor. Acesta va extrage un bilețel în care este trecută sarcina pe care trebuie să o rezolve. După rezolvarea acesteia, se apreciază răspunsul oferit de copil și se fac încurajări prin aplauze. Pe parcurs jocul se va complica, iar ei vor trebui să descopere greșeala introdusă. Jocul se repetă până la rezolvarea tuturor sarcinilor stabilite.

ELEMENTE DE JOC: mișcare, mânuirea materialelor, aplauze, închiderea și deschiderea ochilor.

STRATEGII, METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE: continuă prin observarea comportamentului, aprecieri stimulante; evaluare orală, încurajare verbală, observarea modului de lucru, analiza comportamentului copiilor, a deprinderilor consolidate.

SCENARIUL DIDACTIC

Momentele activității	Conținut instructiv - educativ	Strategia didactică		
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1.Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității: - Amenajarea sălii de grupă; - Pregătirea materialelor didactice.	Conversația		
2.Captarea atenției	Prezintă copiilor musafirul ce a venit la noi, minionul Carl. Acesta are nevoie de ajutorul nostru pentru a descurca lucrurile amestecate de el fără intenție.	Conversația	Minionul Carl	Frontal
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema activității și obiectivele ce vor fi urmărite.	Conversația		Frontal

	„Numărăm și ne distrăm” (Joc didactic)			
5. Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	<i>Intuirea materialului/ Prezentarea lui</i> Împreună cu copiii voi face intuirea materialelor de pe măsută necesare desfășurării jocului didactic. Le voi spune că toate aceste materiale ne vor fi de folos pentru a-l ajuta pe Carl să învețe să numere și să ordoneze totul printr-un joc numit „Numărăm și ne distrăm”. <i>Explicarea și demonstrarea regulilor</i> Voi explica preșcolarilor regulile jocului. Cu ajutorul baghetei magice voi alege pe rând câte un copil să vină în fața colegilor. Acesta va extrage un bilețel în care este trecută sarcina pe care trebuie să o rezolve. După rezolvarea acesteia, se apreciază răspunsul oferit de copil și se fac încurajări prin aplauze. Pe parcurs jocul se va complica, iar ei vor trebui să descopere greșeala introdusă. Jocul se repetă până la rezolvarea tuturor sarcinilor stabilite. <i>Fixarea regulilor / Jocul de probă</i> Se efectuează jocul de probă cu un copil pentru a vedea dacă și-au însușit corect regula jocului. <i>Desfășurarea jocului propriu-zis</i> După ce copiii au înțeles regulile jocului se trece la executarea jocului propriu-zis. Aceștia vor alege pe rând câte un bilețel cu o sarcină pe care o vor rezolva. Pe parcursul jocului copiii vor verbaliza fiecare acțiune făcută. Rezolvarea	Conversația Problematizare a Demonstrația Jocul Exercițiul	tablou jetoane cu diferite imagini lipici	Pe grupe Frontal Individual

	cerințelor este recompensată cu aplauze. <i>Sarcini de lucru:</i> ➤ Numără crescător de 1 la 4 și așează perele lângă această cifră. ➤ Numără descrescător de la 5 la 1; ➤ Bate din palme de tot atâtea ori cât îți arată cifra așezată pe toboganul galben. (3) ➤ Așează pe toboganul din tablou tot atâția cățeluși câți arată cifra așezată pe tobogan. (3 cățeluși) ➤ Așează pe drumul din tablou tot atâția copii cât arată cifra de pe ușa grădinițe. (2 copii) ➤ Formează o mulțime cu tot atâtea pisici cât arată cifra de lângă grădiniță. (3) ➤ Numără câte frunze sunt în tablou și așează cifra corespunzătoare lângă acestea. (2 elemente) ➤ Aranjează în ordine crescătoare cifrele de la 1 la 5 și lipește-le în partea de sus a tabloului. ➤ Lipește 4 mere pe copacul din tablou.			
6. Asigurarea transferului de cunoștințe și obținerea performanței	- <i>Complicarea jocului</i> Îi voi ruga pe copii să-și acopere ochii, timp în care eu voi schimba locul unei cifre sau a unor elemente din mulțimile formate. Voi numi un copil pentru a sesiza greșeala.	Conversația Problematizare a		Frontal
7. Evaluarea și încheierea activității	Se vor face aprecieri individuale și colective cu privire la evoluția acestora în cadrul activității. Se acordă recompense.	Conversația de încheiere	Buline roșii	Frontal

CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR DESPRE SUBSTANTIV PRIN JOC – EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof. Crișan Semidia, Școala Gimnazială Vadu Moșilor

Cel mai frumos și facil mod în care putem să-i învățăm pe copii să se adapteze la nou este jocul. El reprezintă un ansamblu de acțiuni și operații care, paralel cu destinderea, cu buna dispoziție și cu bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală și fizică a copilului. Inclus în activitatea didactică, elementul de joc imprimă acesteia un caracter mai viu și mai atrăgător, aduce varietate și o stare de bună dispoziție, de divertisment, ceea ce previne apariția monotoniei, a oboselii și a plictiselii.

În continuare se prezintă jocuri ce pot fi utilizate pentru consolidarea cunoștințelor despre substantiv, ale elevilor din clasa a III – a.

Clasa: a III-a

Aria curriculară: Limba și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Unitate tematică: „Universul meu”

Tema: Substantivul

Tipul lecției: fixare și sistematizare de cunoștințe

Scopul: formarea capacității de identificare a substantivului, grupare după criterii date

Competențe specifice:

- 1.1. Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil
- 1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiare
- 1.3. Sesizarea unor regularități ale limbii prin raportare la mesaje audiate
- 2.3. Prezentarea unei activități realizate individual sau în grup

Obiective operaționale:

O₁ - să definească în mod corect noțiunea de substantiv;

O₂ – să grupeze substantive în funcție de: fiecare categorie de cuvinte din definiție (ființe, fenomene ale naturii, obiecte, stări sufletești, acțiuni, însușiri), felul acestora (comune, proprii) și număr (singular, plural);

O₃ – să recunoască felul substantivelor în contexte diferite;

O₄ – să înlocuiască în mod corespunzător substantivele comune cu substantive proprii.

Strategia didactică:

- ✓ **Resurse procedurale:** conversația, explicația, observația, jocul, problematizarea, munca independentă.
- ✓ **Resurse materiale:** fișe, planșe, etichete, laptop, tabla interactivă, etichete pentru chei, carioci.
- ✓ **Forme de organizare:** activitate frontală, individuală, în echipe.
- ✓ **Forme și tehnici de evaluare:** observarea sistematică, aprecieri verbale.

Jocul 1: „Rebus” - Se realizează prin citirea definițiilor și completarea rebusului (anexa nr. 1). După completarea lui, se va observa că pe diagonala **A – B** se formează cuvântul care denumește o parte de vorbire învățată (**SUBSTANTIV**). Rebusul este preluat din manualul de *Limba și literatura română*, clasa a III – a, autori Corina Andrei și Constanța Bălan, editura Corint, pagina 85.

Jocul 2: „Familia substantivelor”: Elevii vor fi împărțiți în grupe. Ei vor primi cartonașe sub formă de chei, pe care sunt scrise substantive. Fiecare grupă trebuie să descopere ce au unele

substantive în comun, să le grupeze punându-le pe brelocuri și să numească „familia” fiecărei grupe. (anexa nr. 2)

Jocul 3: „Trenul substantivelor”: Se aleg doi copii care vor fi locomotivele și alți doi copii care vor fi conductorii. Cei doi copii, care au fost aleși locomotive, primesc o imagine cu o locomotivă pe care scrie: „Trenul substantivelor comune” și „Trenul substantivelor proprii” (anexa nr. 3). Ceilalți copii primesc un bilet pe care este scris un substantiv (anexa nr. 4). În funcție de felul substantivului scris pe bilet, fiecare copil va urca în trenul corespunzător (Trenul substantivelor comune sau Trenul substantivelor proprii). Conducătorul fiecărui tren va verifica dacă fiecare pasager a urcat în trenul corect. Dacă a urcat în trenul corect conducătorul va compoza biletul. Pasagerul care a urcat în trenul greșit coboară și merge în bancă.

După ce au fost verificați toți pasagerii cele două trenuri vor pleca în călătorie, cu ajutorul cântecului „Trenu Tuc Tuc”. (<https://www.youtube.com/watch?v=KBbqvq5sTkg>)

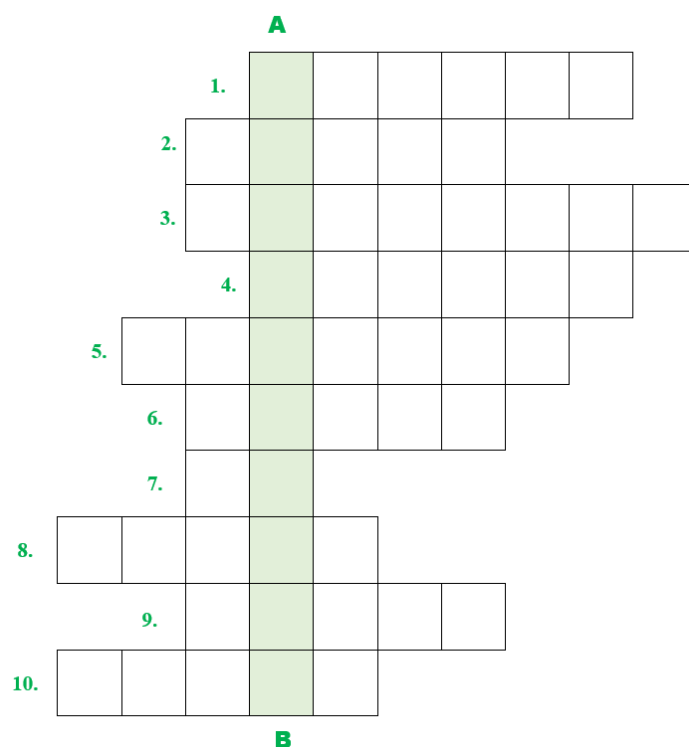
Jocul 4: „Numărul substantivelor”: Elevii vor primi o fișă (anexa nr. 5). Pentru a rezolva fișa, ei trebuie să citească textul, să identifice substantivele și să le scrie pe sacul corespunzător, în funcție de numărul acestora (singular sau plural).

Pentru rezolvarea fișei elevii au la dispoziție 5 minute, iar verificarea ei se va face prin schimbarea fișelor între colegi.

Anexa nr. 1

Completează rebusul, iar pe coloana A–B vei obține numele unei părți de vorbire.

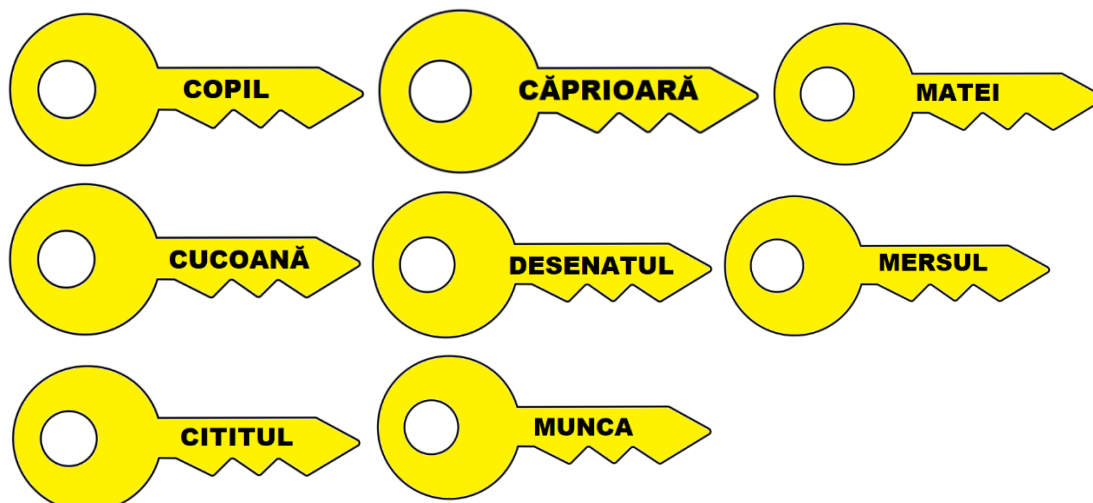
1. Obiect folosit la scris.
2. Zgomot care anunță ploaia.
3. Cartea care te învață să scrii și să citești.
4. Lipsă îndelungată de ploi.
5. Biroul învățătoarei.
6. Biroul elevului.
7. 12 luni.
8. Cu ea scriem pe tablă.
9. Obiect folosit pentru a linia caietul.
10. Așa li se mai spune școlarilor.

ANEXA NR. 2

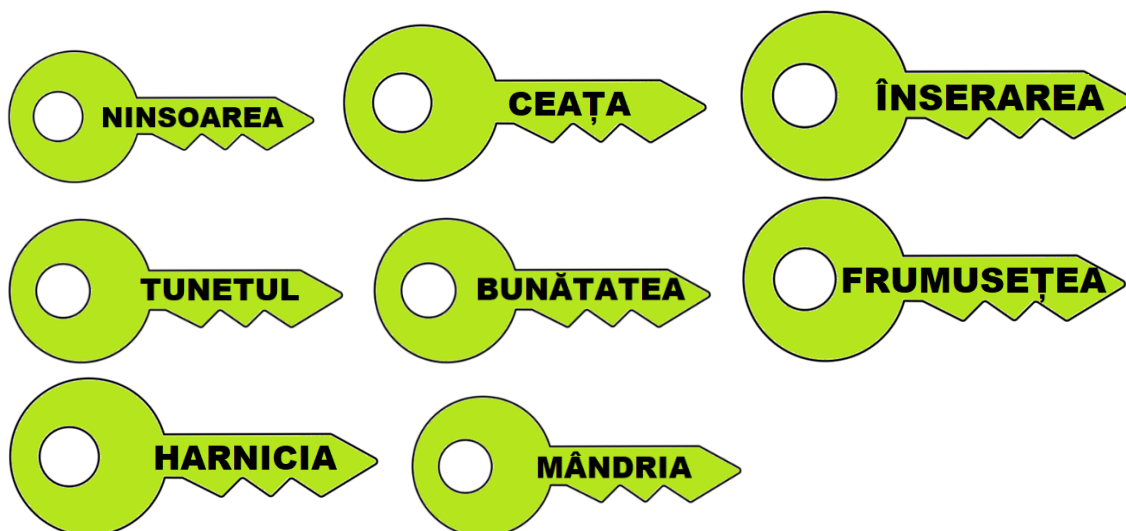
Grupa 1:

- „Familia substantivelor care denumesc ființe”
- „Familia substantivelor care denumesc acțiuni”

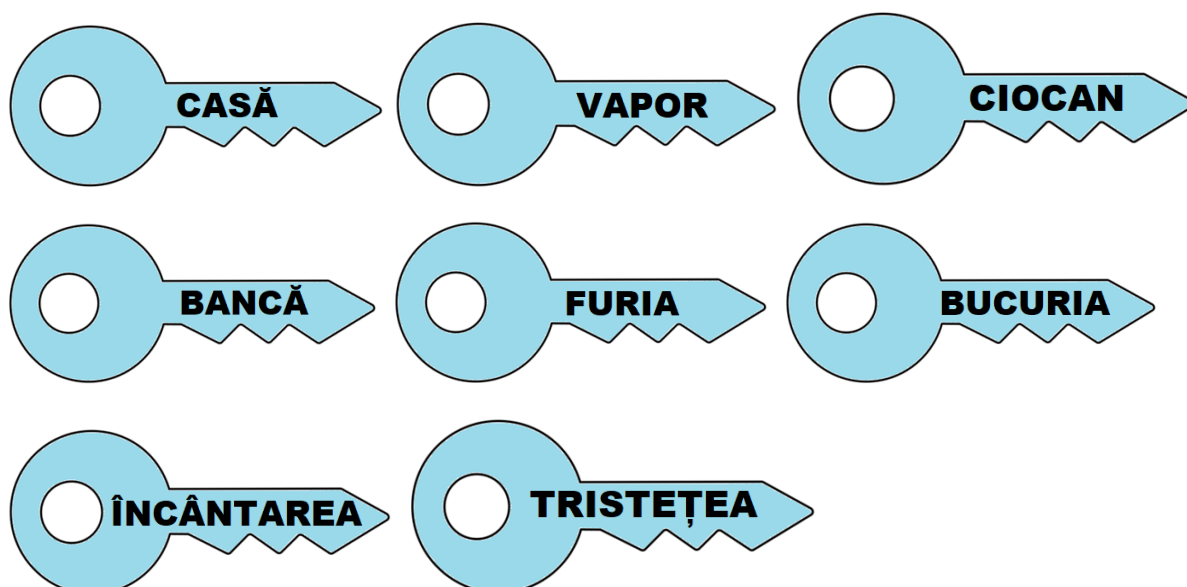
GRUPA 2:

- „Familia substantivelor care denumesc fenomene ale naturii”
- „Familia substantivelor care denumesc însușiri”

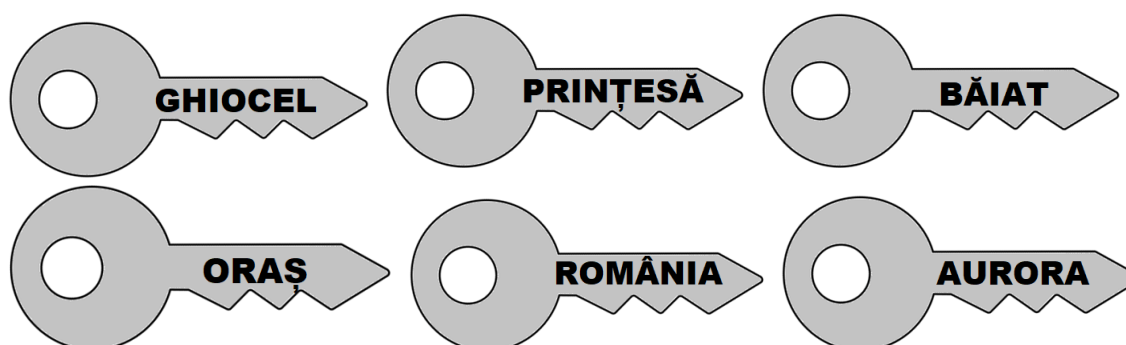
GRUPA 3:

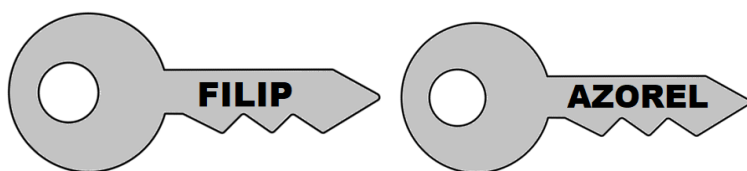
- „Familia substantivelor care denumesc obiecte”
- „Familia substantivelor care denumesc stări sufletești”

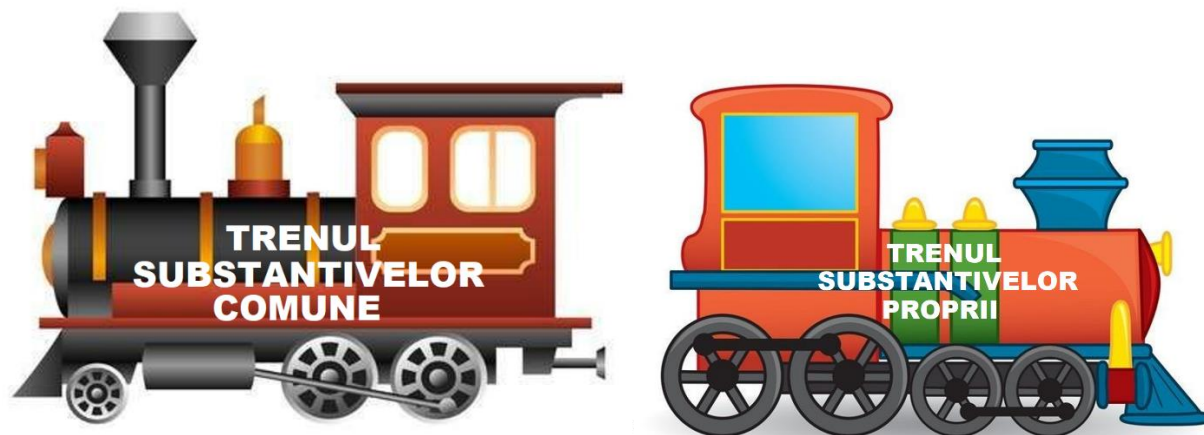
GRUPA 4:

- „Familia substantivelor comune”
- „Familia substantivelor proprii”

ANEXA NR. 3

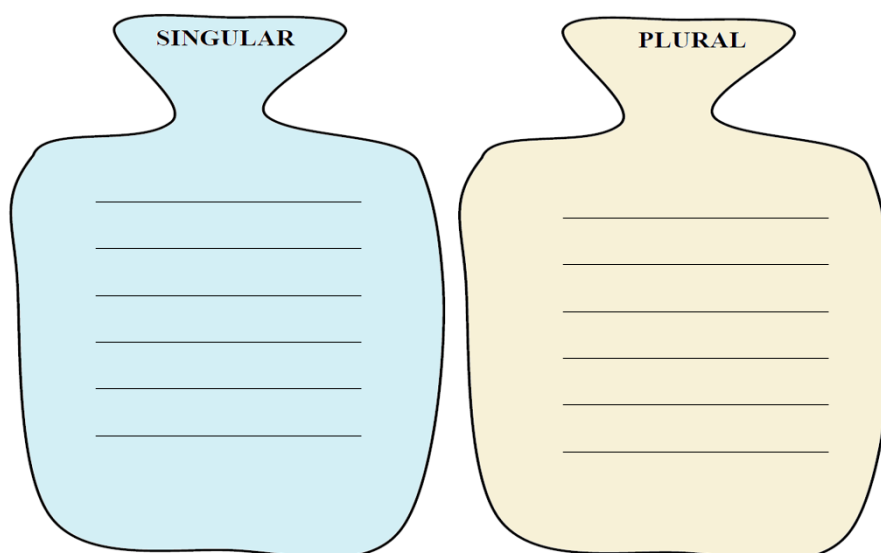
ANEXA NR. 4

ANEXA NR. 5

Citește cu atenție textul. Identifică substantivele și scrie-le pe sacul corespunzător, în funcție de numărul acestora (singular sau plural).

„Umbra cucerea bolțile de sălcii și cărările prin trestii. Apele acelea nesfârșite care domneau pretutindeni, într-un ținut întreg, alcătuiau o stăpânire a necunoscutului și a tainei.”

ELEV CORECTOR: _____

SEMNĂTURA: _____

BIBLIOGRAFIE:

1. Andrei C., Bălan C. (2021), *Limba și literatura română* – manual pentru clasa a III – a, Editura Corint, București.
2. Iodăchescu C., Mincă L. (2019), *Exerciții de limba română pentru clasele II – IV*, Editura Carminis, Pitești.
3. Molan V. (2014), *Didactica disciplinelor Comunicare în limba română și Limba și Literatura română din învățământul primar*, Editura Miniped, București.
4. Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română; clasele a III-a și a IV-a, București, MEN, 2014.
5. https://www.twinkl.ro/resource/bilet-de-calatorie-cu-trenul-pentru-jocul-de-rol-ro1-t-1639059264?signed_up=true

ROLUL PROFESORULUI ÎN TIMPUL OREI DE ENGLEZĂ

Prof. Medrea Alina, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Profesorul este un actor în fața elevilor, a cărui prestație are o influență covârșitoare asupra procesului de învățare. De multe ori elevii spun că îndrăgesc un anumit obiect de studiu, pentru că le place felul în care se comportă profesorul în timpul orelor.

Astfel, principalele roluri pe care și le asumă profesorul de limbi străine în cadrul orelor al căror scop principal este de a-i învăța pe elevi să comunice fluent în limba pe care o studiază.

În ceea ce privește limba engleză, rolul, atitudinea, comportamentul profesorului s-au schimbat de-a lungul timpului, fiind influențate în mare măsură de metodele folosite în lucrul cu elevii. În mod tradițional profesorul era actorul principal al orei de engleză. De cele mai multe ori, stând în fața clasei, el avea misiunea de a transmite cât mai multe cunoștințe pe care elevii să le recepteze și să le folosească mai departe.

De asemenea, el trebuia să corecteze greșelile pe care le făceau elevii. Profesorul era autoritatea care hotăra ce vor studia elevii și ce activități se vor desfășura în clasă. Fiind actorul cel

mai important în timpul orei, profesorul era și cel care vorbea cel mai mult, în timp ce elevilor le rămânea foarte puțin timp pentru a exersa limba ei înșiși.

Abordările moderne în predarea limbii engleze, bazate în special pe comunicare constată ineficiența unui astfel de profesor. Specialiștii în didactica limbii engleze consideră că a învăța o limbă străină seamănă foarte mult cu a învăța să cânti la pian. Nu poți fi un bun pianist, chiar dacă știi multe despre istoria muzicii fără a exersa. În mod similar, nu poți fi un bun vorbitor de limba engleză, dacă nu vorbești efectiv limba. Reproșul major care i se aduce profesorului tradițional este că vorbind aproape tot timpul, elevii nu mai au șansa de a practica limba ei înșiși. Deși știu multe lucruri despre limba engleză, despre regulile gramaticale, despre vocabular, ei nu sunt capabili să o vorbească din cauza faptului că nu au fost lăsați să exerseze.

O dată ce a renunțat la poziția de actor dominant în timpul orei de engleză, profesorul își asumă alte roluri determinante pentru succesul învățării și buna desfășurare a lecției. Jeremy Harmer, unul dintre cei mai cunoscuți specialiști în didactica limbii engleze menționează următoarele roluri ale profesorului: organizator, controlor, participant, „sufleur”, resursă, „tutore”, „evaluator”. În cele ce urmează se vor explica fiecare rol al profesorului prin exemple concrete întâlnite la clasă.

Primul rol al profesorului este acela de a organiza lecția. Organizarea unei lecții începe în afara clasei, atunci când profesorul se gândește la ce anume trebuie să predea, își creează un plan fie în minte, fie îl așterne pe hârtie, își alege mijloacele pe care le va utiliza și activitățile în care vor fi implicați elevii, își imaginează modul în care se va desfășura lecția. Rolul de organizator va continua și în clasă când profesorul hotărăște modul de grupare al elevilor, dispunerea mobilierului, împărțirea materialelor utilizate.

În cazul activităților care implică organizarea elevilor în grupuri (realizarea unui proiect, a unui afiș, a unei scenete), profesorul poate participa de pe aceeași poziție ca și elevii, fără a-i domina sau a le impune propriile idei. De asemenea, profesorul poate adopta o poziție mai discretă, aceea de „sufleur” și îi poate ajuta pe elevi atunci când se blochează (nu găsesc cuvântul potrivit, nu sunt siguri de corectitudinea unei fraze etc.). În acest caz profesorul este și o resursă de cunoștințe la care pot apela elevii (nu mai folosesc dicționarul pentru a căuta un cuvânt, ci întreabă direct profesorul). „Suflându-le” anumite informații atunci când elevii nu sunt siguri pe ei, profesorul le arată elevilor că este alături atunci când au nevoie de sprijin și îi motivează să meargă mai departe pe drumul lung și uneori dificil al învățării unei limbi străine (profesorul tutore).

Abordările moderne ale predării limbii engleze promovează un profesor care nu mai stă nemișcat în fața clasei și de acolo își rostește discursul în calitate de autoritate atotștiutoare. Dimpotrivă el este mult mai flexibil, ia în calcul nevoile și dorințele elevilor săi și își adaptează metodele în funcție de acestea. Există însă și situații în care profesorul trebuie să își controleze elevii într-o manieră asemănătoare profesorului tradițional (el întrerupe activitățile când timpul de lucru a expirat, reinstaurează ordinea atunci când elevii sunt preocupați de altceva decât activitatea pe care o desfășoară, soluționează eventualele conflicte etc.).

În timpul unei ore profesorul joacă roluri multiple, strâns legate între ele, fără a exista delimitări foarte stricte. Ca o concluzie la cele spuse anterior, trebuie spus că un profesor de engleză bun este un lider carismatic și un manager, capabil să administreze eficient toate resursele de care dispune și să îi motiveze pe elevi să se implice în procesul, uneori dificil al învățării unei limbi străine. Dat fiind contextul socio-cultural în care trăim, când media ironizează notele candidaților la concursurile de titularizare sau promovează excesiv cazuri de profesori care nu respectă deontologia profesională, învățământul are nevoie tot mai mult de un astfel de profesor.

Bibliografie

1. Harmer, J. (2007). *The Practice of English Language Teaching*-4th edition, Harlow: Longman;
2. Scrivener, J. (2005). *Learning Teaching*. Oxford: Macmillan.

INFLUENȚA MEDIILOR DE SOCIALIZARE ASUPRA EDUCAȚIEI

Prof. Mureșan Roxana Diana, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Mediile sociale reprezintă un factor foarte important în educație și este util să ne gândim la caracteristicile lor și la modul cum acestea se referă la sălile noastre de clasă. Noua generație de „nativi digitali” are nevoie de strategii de predare-învățare care să se opună modelelor tradiționale și să inverseze rolurile, permițând tinerilor să comunice și să colaboreze, care să asigure o audiență autentică pentru rezultatele muncii lor și care să fie totodată deschise și transparente. La nivel global, multe țări încearcă să creeze astfel de medii de învățare. Acest lucru înseamnă că, prin adoptarea utilizării de instrumente ale *social media* pentru învățare și predare, putem începe să construim o tendință care poate să contribuie la reforma sistemelor noastre școlare.

1. Ce sunt mediile de socializare

Realitatea situației actuale este că aproape tot internetul a devenit o rețea socială și, în mare, tot conținutul nou care este publicat online permite interacțiunea socială. Aceasta ar putea include comentariile, abilitatea de a edita o pagină sau o simplă recomandare personală, cum ar fi un „îmi place” pe Facebook.

Deci, în loc de a căuta o definiție a mediilor de socializare, este, probabil, mult mai util să ne gândim la unele caracteristici comune ale paginilor de socializare. Vorbind în general, mediile sociale au cel puțin o parte dintre următoarele trăsături:

- ✓ contestă modele tradiționale,
- ✓ permit oamenilor să comunice,
- ✓ facilitează colaborarea,
- ✓ oferă o audiență,
- ✓ inversează ierarhia și sunt construite de jos în sus,
- ✓ sunt deschise și transparente.

2. Mediile de socializare și educația

Instrumentele mediilor de socializare pot fi, de asemenea, folosite pentru a încuraja colaborarea. Google Apps pentru Educație și Google+ oferă instrumente eficiente (și gratuite) de colaborare pentru a ajuta în învățare și predare. Astfel, Google Docs (care face parte din suita Google Apps) furnizează instrumente pentru colaborarea în timp real pentru elevi și cadre didactice, prin intermediul documentelor de procesare text, foi de calcul și prezentări. Până la 50 de persoane pot colabora în timp real într-un document.

Aceste instrumente pot facilita buna gestionare a activităților în proiectele școlare, vizibilitatea rezultatelor acestora și dobândirea de competențe de colaborare, o abilitate vitală pe piața de muncă actuală. Google+ oferă, de asemenea, o soluție gratuită de videoconferințe cu până la zece participanți, pentru a permite colaborarea față-în-față, dincolo de fusul orar, zona geografică și pereții sălii de clasă. Împreună cu alte servicii similare de video-conferințe, cum ar fi Skype, acesta oferă experiența prețioasă a prezenței experților în sala de clasă.

Mediile sociale pot fi, de asemenea, folosite pentru a oferi un public autentic pentru munca elevilor. Un mod bun de a începe ar putea fi, de exemplu, producerea unei pagini Wikipedia despre școală. Editarea unui asemenea articol Wikipedia poate constitui baza unui proiect cross-curricular și, în același timp, va contribui la imaginea școlii. Acest tip de activitate este, de asemenea, extrem de eficientă pentru dobândirea de abilități, precum și pentru motivarea elevilor. Cât de des ajung ei în mod normal să publice în cea mai mare enciclopedie din lume? Blogurile folosite la clasă sau ca portofoliu electronic pot fi, de asemenea, utilizate pentru a genera audiență pentru munca tinerilor.

Utilizarea mediilor sociale trebuie să fie inclusă în cadrul politicii școlii în ansamblu. Un element esențial aici este de a vă asigura că aveți permisiunea părinților pentru a posta on-line de informații despre copiii lor (în cazul în care acest lucru este ceea ce se intenționează). Dacă nu doriți partajarea de fotografii ale copiilor sau numelor acestora, atunci există încă o mulțime de lucruri pe care le pot partaja on-line despre școala lor (de exemplu: evenimente din viața școlii, exemple anonime de activități și așa mai departe).

3. Facebook în educație

Tinerii sunt implicați atunci când învață despre sau cu lucruri cu care sunt familiarizați sau care sunt relevante pentru ei. După cum toți educatorii cu experiență știu, unul dintre ingredientele unei lecții de succes este de a încerca să utilizați date reale și autentice, mai degrabă decât de date născocite la care tinerii nu se pot relaționa. Social media este extrem de relevantă cultural, în acest moment, pentru tineri și valorificarea acestor instrumente în învățământ poate dezvolta contexte eficiente de învățare.

Ori de câte ori vorbim despre siguranța pe internet trebuie să vorbim, de asemenea, despre utilizarea responsabilă. Din păcate, unii oameni încă mai cred că singura modalitate de a păstra siguranța online a copiilor este de a bloca accesul la părți ale internetului, prin filtrare web. Realitatea acestui fapt este că acest lucru nu elimină pericolele reale (percepute sau nu) și, de asemenea, face aproape imposibil pentru educatori oferirea de modele de siguranță pe internet și de utilizare responsabilă a acestuia. Cerința fundamentală pentru menținerea copiilor și tinerilor în condiții de siguranță on-line este de a ne asigura că aceștia au primit o educație adecvată privind modul în care să folosească instrumentele și serviciile în mod corespunzător.

Când încercăm să includem mediile de socializare în învățare, este important să subliniem faptul că ele sunt doar un alt instrument pe care profesorii îl pot utiliza pentru a motiva elevii și pentru a îmbunătăți procesul de predare. O modalitate prin care îi putem încuraja pe tineri să se comporte în mod responsabil atunci când se utilizează social media, este ca profesorii să ofere ei înșiși un model de utilizare responsabilă a instrumentelor de socializare în timpul practicii lor la clasă.

Profesorii pot înființa structuri care să ajute elevii în utilizarea social media și care implică modelarea comportamentului, lucrul în comun cu copiii, elaborarea unor reguli și, în final, duc la învățarea independentă (susținută de instrumente media sociale), construită în jurul unei atmosfere de încredere și respect la clasă.

4. Proiectul SMILE

Proiectul SMILE – Social Media in Learning and Education este un proiect european inițiat de European Schoolnet (<http://www.eun.org/web/>) care se referă la utilizarea aplicațiilor de tip social media (Facebook, Twitter, Google+) în procesul instructiv-educativ. Scopul acestui proiect este creșterea motivației și interesului elevilor, prin folosirea instrumentelor lor preferate de comunicare pe Internet. După etapele de instruire care au avut loc în prima parte a anului 2012, urmează aplicarea în practica la clasă a celor învățate.

În acest scop, a fost înființat în cadrul opționalului de matematică de anul acesta la clasa a-VII-a, cu titlul „Geometria triumphiului”, un grup Facebook închis, destinat activităților elevilor și vizibil doar participanților. Odată cu înființarea lui, elevii au primit un set de reguli de folosire a grupului și de conduită, astfel ca activitatea lor să fie sigură și totodată utilă. Pe acest grup, elevii vor primi informații legate de opțional, vor posta sarcini de lucru rezolvate de ei, vor comunica între ei sau cu profesorul, dar doar în chestiuni direct legate de opțional. Majoritatea activităților va fi cu rol de temă. Activitatea pe acest mediu de lucru nu va fi obligatorie, dar va fi răsplătită prin note. Înainte de a adopta acest mod de lucru a fost obținut acordul Consiliului de Administrație al școlii, precum și acordul scris al părinților. Pentru activitatea în cadrul grupului, cadrul didactic îndrumător folosește un cont de Facebook special creat, separat de contul personal, iar pentru a putea urmări activitatea grupului, au fost invitați un reprezentant al comitetului de părinți al clasei, precum și unul al conducerii școlii.

Prima activitate a fost una complexă, constând dintr-o parte de cercetare pe teren și una de prelucrare a materialului. Astfel, în cadrul unei vizite la Muzeul Satului, elevii au surprins imagini în care să apară triumfiuri. Ei au prelucrat apoi imaginile cu editoare de imagine, au pus în evidență triumfiurile și le-au postat pe spațiul grupului, împreună cu o descriere și o clasificare a figurilor geometrice observate.

A doua activitate a fost rezolvarea de teste online (create cu instrumente specializate) și postarea dovezii punctajelor obținute, urmată de prezentarea rezolvărilor. A treia activitate a fost realizarea de ilustrări dinamice cu Geogebra ale problemelor de geometrie realizate la clasă,

postarea și discutarea lor. Pe lângă acestea, au fost partajate documente și adrese de pagini web conținând materiale legate de opțional, jocuri matematice pe această temă etc.

Acest experiment va continua pe parcursul întregului an școlar și sperăm că se va dovedi util în continuare.

Bibliografie

<http://www.educatorstechnology.com/2012/06/ultimate-guide-to-use-of-facebook-in.html>

<http://rubble.heppell.net/cloudlearn/policies.html>

<http://edudemic.com/2012/06/school-social-media-policy/>

<http://www.cosn.org/Initiatives/ParticipatoryLearning/Web20MobileAUPGuide/tabid/8139/Default.aspx>

<http://trmg.biz/app/download/5781858475/A+to+Z+of+Safe+Social+Media.pdf>

<http://www.educatorstechnology.com/2012/09/what-parents-must-know-about-facebook.html>

IMPORTANȚA COMPUNERILOR ÎN ȘCOALĂ

Prof. inv. primar Păcurar Elena, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos

Pedagogia modernă acordă o importanță deosebită opoziției dintre educația formală, ce are ca scop principal îmbogățirea cunoștințelor și educația funcțională, ce urmărește cu prioritate dezvoltarea posibilităților creatoare, cultivarea capacităților de expresie și nu memorarea cunoștințelor predate. A spori posibilitățile de exprimare înseamnă a stimula însușirea cunoștințelor necesare și invers, dobândirea de cunoștințe cultivă capacitatea de exprimare personală.

Instrumentul indispensabil prin care se realizează atât acumularea cunoștințelor cât și posibilitatea de folosire creatoare, de exprimare originală a acestora, este limbajul – suport al gândirii și totodată, mijloc de manifestare, exteriorizare a conștiinței noastre (prin vorbire și scriere). Fără ajutorul cuvintelor nu ar fi posibil nici limbajul exterior, nici cel interior, deoarece limbajul este suportul gândirii, realitatea ei materială; gândim cu ajutorul cuvintelor. Importante și hotărâtoare deci, sunt exercițiile de dezvoltare a limbajului indisolubil legate de gândire în procesul comunicării și al modelării ființei umane. Compozițiile devin astfel, instrumente de neînlocuit pentru o structurare solidă și armonioasă a minții.

Una dintre cele mai importante sarcini care stă la baza învățământului primar o constituie formarea și dezvoltarea capacității de exprimare corectă, orală și scrisă a elevilor. Activitatea legată de dezvoltarea exprimării corecte a elevilor este foarte complexă; ea se desfășoară în întreg procesul de învățământ. Elevii pot exersa actul vorbirii liber, cu prioritate însă la limba română, disciplina ce ocupă mai bine de o treime din numărul total de ore cuprinse în planul de învățământ al ciclului primar.

Valoarea lecțiilor de compunere constă în primul rând, în faptul că oferă condiții optime pentru punerea elevilor în situația de a exersa în mod sistematic actul exprimării, activitatea elevilor la aceste lecții angajează în mod evident capacitățile lor intelectuale de creație. Compunerile realizează, pe de o parte, o sinteză a ceea ce învață elevii în cadrul orelor de limba și literatura română, dar și la alte discipline, mai ales sub aspectul corectitudinii exprimării. Pe de altă parte, ele constituie cel mai nimerit prilej de valorificare a experienței lor de viață, de manifestare a imaginației și fanteziei lor creatoare.

Importanța exercițiilor de compoziție în școală reiese și din faptul că sunt instrumente prin care spiritul se cultivă și se rafinează. Prin lectura sistematică se dezvoltă orizontul cultural, prin reflectarea asupra celor citite se stimulează capacitatea intelectuală. Cel mai bun exercițiu de cristalizare a gândurilor și impresiilor rămâne așternerea lor pe hârtie sau exprimarea prin limbaj.

Rezultă de aici, că exercițiile de compoziție sunt în școală mijloacele cele mai adecvate, care asigură însușirea conștientă și personal -creatoare a cunoștințelor din aria tuturor disciplinelor de învățământ. Totodată conduc la formarea și dezvoltarea capacităților intelectuale (*selecția, comparația etc.*), la afirmarea personalității și cultivarea încrederii în capacitățile proprii.

Compozițiile în școală sunt și un mijloc de educație estetică, conduc la sensibilizarea elevilor în fața frumosului, la trăirea unor sentimente de admirație și respect pentru bine și frumos. În contextul evoluției continue a învățământului, în vederea sincronizării lui cu ritmul dezvoltării societății, activitățile privind compozițiile școlare dobândesc o importanță deosebită pentru că sunt parte integrantă a procesului de formare și dezvoltare a personalității școlarului mic, cu complexe și fertile valențe educativ - formative.

Bibliografie:

1. ALEXANDRU GHEORGHE, ȘINCAN EUGENIA - „Îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi”, Editura M. Duțescu – 1993.
2. CERGHIT, IOAN - „Metode de învățământ”, Editura Polirom, București, 2006.
3. CRĂCIUN, CORNELIU, *Metodica predării limbii române în învățământul primar*, Editura Emia, Deva, 2002.
4. GÎRBOVEANU, M. NEGOESCU, V., NICOLA G., ONOFREI A. - „Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ”, E.D.P. București, 1981.

ORIGINILE, NATURA ȘI DESTINUL OMULUI (I)

Prof. Poptelecan Ioan-Călin, Liceul Teologic Greco-Catolic Blaj

Existența omului nu este identificată în mod concret și legată automat de apariția sa corporală, acesta preexistă, într-o altă stare, în stadiu de suflet pur. Astfel Plotin afirmă că înainte de naștere „eram acolo”, eram „oameni diferiți” părtași la viața spirituală a întregului, fără particularitățile vieții de aici de pe Pământ. Dar, procesul de coborârea sufletului în corpuri este un proces complex, prin care sufletul universal trebuie să producă nu doar universul în general ci și prin intermediul sufletelor particulare, toate viețuitoarele în parte, incluzând aici și ființa umană, realizat cu puterea Unului să poată ajunge la totală sa explicare și să garanteze în acest fel perfecțiunea tuturor lucrurilor. Apoi această coborâre nu este una voluntară, nu depinde de o alegere, astfel că Plotin admite că Sufletul reușește să scape repede din corp, îmbogățindu-se astfel, contribuind la actualizarea unei potențialități a universului, fie că a trecut prin experiența neplăcută a răului, fie îl face să dobândească o și mai clară conștiință a binelui și îi permite să-și explice toate virtuțile.

Plotin afirmă că pentru suflet era „mai bine” să rămână pe lângă spirit pentru că această coborâre a lui este ceva, adică un fel de vinovăție, tot el considerând că sufletul are două tipuri de vinovății și anume; una este legată chiar din „coborârea” în sine, care precum am văzut nu poate fi evitată, are un caracter involuntar, iar „pedeapsa” legată de această vinovăție constituie experiența dureroasă a coborârii în corpuri și cea de a doua face referire la sufletul care a îmbrăcat deja un corp și constă, de fapt în grija exagerată pentru corpul respectiv, cu îndepărtarea de propria origine pentru a se pune în serviciul lucrurilor exterioare, sau cu alte cuvinte în starea de sine. Ultimul tip de vinovăție constituie marele rău al sufletului, cel care determină sufletul să uite de sine, de originea sa și prin urmare de Zeu. Tot Plotin atribuie sufletului facultatea imaginației și a memoriei, considerând că doar sufletul este capabil de reamintire, corpul fiind o piedică și un obstacol în calea reamintirii, deci o cauză a uitării. Dar trebuie spus că memoria și reamintirea au însă un raport structural cu temporalitatea, cu acel înainte și după, iar sufletul, are și un raport cu temporalitatea,

dar tot ceea ce rămâne egal în identitatea și stabilitatea eternului nu are memorie, ci ia parte la prezența simultană a totalității.

Dar se consideră că diferită în mod structural de memorie este reamintirea, care constă în păstrarea permanentă a ceea ce ține de suflet însăși, din acel contact original și structural cu anumite realități. Înainte de toate trebuie spus că activitatea cea mai înaltă a sufletului constă în libertate, iar pentru Plotin, libertatea împreună cu voința suverană constau în imaterial. Ca urmare, libertatea omului este mereu și întotdeauna libertatea sufletului care își dorește și caută să ajungă la Bine.

Ierarhizarea tablei clasice de valori a fost trasată de către Platon în Legile, acolo unde zeii erau puși pe locul întâi, sufletul pe doi, corpul pe trei, iar bunurile exterioare pe locul patru. La Plotin ies în prim plan valorile religioase, apoi apar subordonate valorile sufletului, ca mai apoi valorile corpului și valorile exterioare își pierd orice relevanță, astfel că Plotin nu a mai atribuit nici o însemnătate valorilor fizice, iar cele ale sufletului le-a atribuit o valoare instrumentală, prin cultivarea lor, crezând să ajungă la valorile religioase, adică la asimilarea cu Divinul.

Pe de altă parte se afirmă că desprinderea de tot și de toate, înseamnă reîntoarcerea sufletului la sine, găsirea unui punct de legătură metafizic care îl unește nu doar cu Ființa și cu Spiritul, sufletul s-ar îndrepta spre ne-ființă dacă nu s-ar desprinde de lucruri, ci s-ar lipi de ele, dat fiind că lucrurile sunt făcute din materie, deci din ne-ființă. Apoi atingerea Unului este denumită cel puțin într-un anumit context extaz, acesta nefiind o formă de știință, doar o formă de contemplare care implică un contact strâns cu cel contemplat, o unificare totală cu el. Doctrina referitoare la extaz a fost răspândită de Philon în Alexandria, acesta din urmă înțelegea în spirit biblic că acesta este un soi de har, sau un fel de „dar gratuit” de la Dumnezeu, în perfectă armonie cu conceptul biblic de Dumnezeu ce se dăruiește pe sine omului împreună cu „lucrurile create de El”. Apoi, atingerea Unului este denumită, cel puțin într-un anumit text extaz, acesta nefiind o formă de știință, doar o formă de contemplare care implică un contact strâns cu cel contemplat, o unificare totală cu el.

De asemenea Plotin consideră că Zeul nu dăruiește cu adevărat, nici nu se dăruiește, acest aspect înseamnă o activitate extrinsecă, o tendință incompatibilă cu unitatea lui transcendentă și extrem de simplă, iar succesul inițiativei stă, în întregime, în mâinile omului, care este meșteșugarul mântuirii și al desăvârșirii sale.

Bibliografie:

Giovanni Reale, Istoria filosofiei Antice. Volumul 8. Plotin și neoplatonismul păgân, trad. din limba italiană Cristian Șoimușan, Galaxia Gutenberg, Târgu Lăpuș, 2019.

MODALITĂȚI DE DEZVOLTARE A COMPETENȚELOR DE LECTURĂ LA CLASA A IV-A

Prof. inv. primar Presecan Sabina Adriana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Termenul de **competențe** se referă la o combinație de deprinderi, cunoștințe, aptitudini și atitudini și includ disponibilitatea de a învăța în completarea la „a ști cum”.

Competențele cheie cuprind trei aspecte ale vieții:

- împlinirea personală și dezvoltarea de-a lungul vieții (**capital cultural**): competențele cheie trebuie să dea posibilitatea oamenilor să-și urmeze obiectivele individuale în viață, conduși de interesele personale, aspirații și dorința de a continua învățarea pe tot parcursul vieții;
- cetățenia activă și incluziunea (**capital social**): competențele cheie trebuie să le permită indivizilor să participe în societate în calitate de cetățeni activi;

- angajarea într-un loc de muncă (**capital uman**): capacitatea fiecărei persoane de a obține o slujbă decentă pe piața forței de muncă.

Competențele cheie reprezintă un pachet multifuncțional, transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să fie dezvoltate până la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare ca parte a educației pe tot parcursul vieții.

Dezvoltarea competențelor de lectură în cadrul ciclului primar duc, implicit, la formarea unor indivizi cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabili să înțeleagă lumea din jurul lor, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibili la frumosul din natură și la cel creat de om.

În cadrul orelor de limba și literatura română prevăzute în orarul clasei a IV-a am încercat să valorific procedeul „muncii cu cartea”, respectiv a muncii cu manualul sau cu alte materiale de acest gen, destinate special învățării. Am urmărit permanent consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă, îmbogățirea și activizarea vocabularului, dezvoltarea capacității de exprimare, formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură, cultivarea sentimentelor, convingerilor, comportamentelor morale, dezvoltarea gustului estetic. Un rol foarte important îl are și lectura din afara clasei, deoarece lărgeste orizontul cunoștințelor primite în clasă la orele de literatura română. Este foarte important ca noi să cunoaștem care sunt formele de îndrumare a lecturii în afara de clasă, pentru a atrage elevii, pentru a ne atinge obiectivele propuse în vederea dezvoltării capacităților de lectură.

Am să prezint în acest sens, o activitate plăcută elevilor din clasele mici, îndeosebi celor din clasa a IV a pe care am aplicat-o în scopul dezvoltării gustului pentru lectură, ATELIERUL DE LECTURĂ.

Am realizat săptămânal ateliere de lectură în cadrul activităților, cu scopul de a genera forma anumite experiențe de lectură, de a fixa cunoștințele elementare despre un text literar, de a forma un mecanism de bază pentru înțelegerea textelor. Elevii sunt puși în situații problemă din care învață cum să relaționeze cu textul. Astfel ei reușesc să depășească nivelul de lectură superficială și să atingă un nivel la care cititul devine un instrument complex pe care elevul îl poate aplica pentru a-și stimula gândirea și a se angaja în gândirea de nivel superior, inclusiv cea critică.

Prin atelierele de lectură am încercat să motivez elevii :

- să identifice titlul, autorul operei literare;
- să caute sau să prezinte informații succinte despre autor;
- să delimiteze ideea textului literar prin enunțul „Textul mă învață”;
- să exprime argumentat propria stare postlecturală cu sprijinul enunțului „Am trăit sentimente de”;
- să argumenteze virtuțile personajului literar, ca pretext al cunoașterii de sine și a cercului de amici pe care îi are elevul prin ideea începută „Aș vrea un prieten ca personajul, întrucât”;
- să selecteze cuvinte noi, să-și îmbogățească vocabularul ;
- să atribuie textului literar o maximă, un proverb.

În cadrul atelierelor de lectură am inclus activități variate:

- perioade de citit în liniște, fără voce;
- perioade de schimb de informații;
- discuții conduse de învățător;
- momente de creație (compuneri, poezii, ilustrarea lecturilor citite, completarea unor fișe de lectură, etc.);
- prezentarea unor cărți / târguri de carte (în cadrul cărora elevii fac schimb de cărți);
- întocmirea și punerea în scenă a unor dramatizări;
- întocmirea și punerea în scenă a unor procese literare, etc.

Dramatizările și procesele literare sunt activitățile care au plăcut cel mai mult elevilor din clasa a IV-a deoarece fiecare a găsit momentul/modul potrivit pentru a se implica la maxim.

În cazul procesului literar am încercat mereu să dau forme diferite activității, astfel încât elevii să fie motivați să citească înainte lectura anunțată:

- proces sub formă de discuție contradictorie, fără un scenariu precis care să susțină sau să combată un personaj, o atitudine, felul în care se sfârșește o poveste, etc. (activitate care ne duce cu gândul la metodele active)
- proces sub formă de spectacol cu aspect de proces judiciar.

Astfel elevii au fost antrenați fie în realizarea scenariilor, fie în realizarea recuzitei și, bineînțeles în interpretarea rolurilor. Activitatea are un mare impact în formarea / dezvoltarea la elevi atât a competențelor de lectură cât și cele referitoare la comportare în societate. Realizarea unui proces literar presupune pe lângă cunoașterea profundă a operei literare și o documentare juridică, familiarizarea cu terminologia specifică procedurii judiciare. Elevii sunt încântați de formula convențională pe care o îmbracă disputa, după modelul procesului juridic. Fiecare se străduiește să cunoască opera literară pentru a putea interpreta rolul preferat din cadrul completului de judecată (procuror, apărarea, acuzarea, inculpat, avocați și martori). Activitatea impresionează în mod plăcut elevii, incită gândirea, capacitatea de investigație și dă curaj elevilor să găsească ipoteze proprii. Întrebarea „De partea cui este dreptatea?” dă o notă competitivă argumentelor celor două tabere, înfierbântând spiritele, declanșând puternice trăiri în sufletul elevului.

Mereu am fost atentă ca procesul literar să fie conceput ca modalitate de îndrumare a felului cum trebuie citită și înțeleasă o lectură/ operă literară și a modului în care elevii își expun ceea ce au înțeles. Temele pe care am realizat procese literare au fost variate: Greierele și furnica, La cireșe, Fata babei și fata moșneagului, etc. Indiferent de tema aleasă sau forma dată activității, nu am uitat scopul acestor activități și am urmărit mereu:

- Cultivarea conștientă a gustului estetic și a preferințelor literare
- Exprimarea atitudinii personale față de textele literare citite
- Stimularea interesului durabil pentru lectură.

Modalitățile de dezvoltare a competențelor de lectură sunt multiple. Noi, învățătorii, avem ocazii unice de a furniza copiilor motive reale și încurajări pentru ca fiecare dintre ei să descopere „bucuria” de a citi și de a le deschide interesul pentru cunoaștere și învățare pentru tot restul vieții.

BIBLIOGRAFIE

1. Șerdean, Ioan: *Metodica predării limbii române la clasele I-IV*, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1993
2. Crăciun, Corneliu: *Metodica predării limbii române în învățământul primar*, Ed. Emia, Deva, 2002
3. Șerdean, Ioan: *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*, Ed. Corint, București, 2005

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE COMUNICARE DIDACTICĂ

Prof. Suciu Maria Cristina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

Societatea în care trăim are la bază comunicarea, care reprezintă un mecanism cu ajutorul căruia relațiile umane există și se dezvoltă. Comunicarea non-verbală, gestul sau comunicarea tehnologică, se referă la următoarele obiective comune: de a împărtăși informații, gânduri, sentimente, acțiuni și de a relaționa cu alți participanți la actul de comunicare.

Educația este un tip de comunicare care conectează două sau mai multe persoane. Comunicarea didactică este un proces care intermediază realizarea actului educațional, apărând ca o formă specială necesară în transmiterea unor conținuturi de predare – învățare.

Comunicarea didactică este necesară pentru transmiterea de cunoștințe și informații, pentru atingerea anumitor obiective educaționale, dar care și să producă schimbări în reacțiile cognitive, afective și comportamentale. Putem spune că esența performanței didactice este comunicarea.

Comunicare didactică este o formă obligatorie în vehicularea de conținuturi educaționale, specifice actului de învățare sistematică, realizându-se un transfer de informații între emițător și receptor. În actul educațional informația transmisă și captată este înțeleasă și interpretată de către cele două părți implicate.

Evoluția comunicării didactice prezintă următoarele etape:

- Predare în funcție de poziția pe care o are cadrul didactic
- Inițiativa și participarea elevilor în funcție de pregătirea acestora
- Îmbunătățirea comunicării în funcție de caracteristicile personale: atenție, empatie, conștiință, preocuparea față de elevi, simțul umorului și autenticitate.

Fiind o comunicare sistemică, comunicarea didactică este alcătuită dintr-un set de elemente interdependente care interacționează și alcătuiesc o rețea complexă de relații flexibile. Profesorul este emitentul mesajelor educaționale, mesaje preluate din câmpul științei, codate și concentrate în documente curriculare. Lecția este principalul cadru de desfășurare a comunicării didactice, iar principalii agenți sunt cadrul didactic în calitate de emițător de informații și elevul în calitate de receptor. Profesorul în ipostaza de emițător trebuie să fie flexibil, adaptat și acceptând când este cazul rolul de receptor.

Comunicarea didactică având un caracter bilateral, simultaneitatea și alternanța rolurilor de emițător și receptor este foarte importantă pentru fiecare dintre cei doi interlocutori. Astfel, la elevi se urmărește cultivarea anumitor capacități intelectuale și afective: concentrare atenției, actualizare cunoștințelor proprii pentru a le corela cu cele noi în vederea integrării acestora în sisteme cognitive existente, disponibilitatea de a asculta, interesul de cunoaștere, curiozitatea și dorința de comunicare și consecvența.

Mesajul didactic reprezintă cea mai complexă componentă a procesului de comunicare, care se transmite apelând la limbajul verbal, nonverbal, paraverbal. Acesta include date, informații și cadrul de simboluri prin care se oferă un înțeles specific, fiind determinat de starea de spirit a emițătorului și de deprinderile de comunicare ale emițătorului și receptorului. Mesajul didactic trebuie să fie clar, coerent și concis. Construirea și transmiterea mesajului presupune două acțiuni distincte: codarea și decodarea. Codarea reprezintă transpunerea în simboluri, semne, cuvinte a gândurilor, intențiilor, sentimentelor. Decodarea reprezintă descifrarea mesajului primit.

Feedback-ul este un alt element important al comunicării care ne arată cât de bine a fost înțeles, crezut și acceptat mesajul. În calitatea sa de informație trimisă înapoi la sursă, poate fi pozitiv atunci când are un rol de motivare, sau negativ atunci când are un rol corector.

Comunicare didactică presupune o procesualitate circulară, o reciprocitate între cei implicați în actul comunicării, fiecare dintre aceștia având simultan un dublu statut: de emițător și receptor.

Dacă scopul comunicării didactice este de a modifica nivelul științei, felul de a preda și de a se comporta al receptorului, a-l face să înțeleagă apoi să reușească ceva, atunci pe lângă emiterea unui mesaj mai sunt necesare două conexiuni inverse (feedback), una de la receptor la emițător și alta de la emițător la receptor.

Canalul de comunicare reprezintă calea care permite difuzarea mesajului iar, contextul comunicării didactice reprezintă cadrul în care se produce comunicarea. Complexitatea fiecăruia dintre componentele comunicării didactice necesită explicarea, ordonarea și eficiența acestuia, stabilind obiective generale comune adresate tuturor membrilor comunității educaționale. Prin urmare varietatea și complexitatea obiectivelor și componentelor educaționale justifică structura sistemică a comunicării didactice.

Competența de a comunica reprezintă nivelul de performanță care asigură eficiența transmiterii și receptării mesajului. Această competență se dobândește prin exerciții și experiență,

prin efort și voință. Competența de comunicare este o structură psihică foarte complexă care cuprinde atât capacitatea de emiteră a mesajului cât și capacitatea de receptare a acestuia. În ceea ce privește emiterea sunt importante: conținutul mesajului, modul de exprimare, metodele de transmitere, tactul comunicațional atât al profesorului cât și al elevului. Un mesaj conține informații, idei, îndrumări, recomandări, sfaturi, convingeri, motivații, poate fi corect sau eronat, clar sau confuz, bun sau rău.

În comunicarea didactică mesajul trebuie să fie corect, să aibă relevanță, să fie persuasiv pentru a induce comportamentul intenționat, să îmbine adecvat comunicarea verbală cu cea paraverbală și cu cea nonverbală. Conținutul și obiectivele urmărite prin emiterea mesajului impune folosirea unor metode didactice corelate cu strategii de evaluare adecvate elevilor.

Pentru a asigura eficiența emiterii de mesaje, foarte important este tactul comunicativ și anume utilizarea unui limbaj adecvat, accesibil, permițent, expresiv, menit să atragă și să mențină atenția, să trezească interesul elevilor și să asigure un climat socio-afectiv agreabil. Caracteristicile competenței de comunicare a profesorului pot fi sintetizate astfel:

- Inteligență, ca instrument de cunoaștere, înțelegere și reușită în rezolvarea situațiilor educative;
- Memorie manifestată în rapiditatea întipăririi și stocării informației, în recunoaștere și reproducerea acesteia în mod selectiv;
- Capacitate de comunicare: fluența vorbirii, bogăția vocabularului, fluența asociativă, asociația rapidă a ideilor, curgerea logică a ideilor;
- Gândire logică, sistematizată și divergentă, care oferă posibilitatea analizei unei probleme, găsirea soluției celei mai eficiente de rezolvare;
- Spirit de observare dezvoltat, curiozitate științifică și inițiativă;
- Imaginație constructivă care-i permite să facă din fiecare lecție un act de creație cu orientare spre problemele vieții;
- Atenție concentrată dar și distributivă;
- Dicție: pronunție corectă și clară a cuvintelor, accente logice pe ideile de bază și scurte pauze psihologice, pentru a sublinia esențialul;

Cadrele didactice trebuie să aibă abilitatea de susținere emoțională a elevului, astfel se poate evalua corect ceea ce simte, trăiește, gândește acesta. Ca orice capacitate, capacitatea empatică are un potențial psihofiziologic înăscut care se realizează și se dezvoltă în procesul cunoașterii interpersonale. Competența empatică a cadrului didactic este solicitată în toate momentele lecției și în toate sensurile de comunicare: de la profesor spre elevi și de la elevi spre profesori.

Climatul creat de comportamentul profesorului prin zâmbet, mișcări aprobatoare, căldura vocii, contactul vizual cu elevii, gesturi încurajatoare, toate acestea sporesc efortul de concentrare și încurajează elevii.

Rolul cadrului didactic în comunicarea didactică este covârșitor. Prin comunicarea educațională educatorul influențează educatul. Rezultatele comunicării educaționale se soldează cu modificări la nivelul personalității educatului, dar și a educatorului. Aceasta înseamnă că elevul trebuie conștientizeze faptul că dialogul este o sursă semnificativă a cunoașterii științifice, estetice, morale. Astfel, școala ar trebui să cultive plăcerea de a comunica din dorința de a descoperi împreună cu alții adevărul lucrurilor.

„Comunicarea reprezintă un proces de viață esențial, prin care animalele și oamenii generează sisteme, obțin, transformă și folosesc informația pentru a-și duce la bun sfârșit activitățile sau viața”. (Brent D. Ruben)

Bibliografie:

- 1.Enăchescu, E. (2008). Comunicarea în mediul educațional. București: Aramis
- 2.Pânișoară, O. I. (2008). Comunicarea eficientă. Iași: Polirom
- 3.Stoica, M. (2002). Pedagogie și psihologie. Craiova: Gheorghe Alexandru.

ACTIVITĂȚI PRACTICE ȘI JOCURI PE TEMA IERNII

Prof. VasIU Luminița-Alina, Școala Gimnazială Drașov

Un joc „de evadare”

Jocul de „evadare” este un joc care constă în „a evada” dintr-o cameră în timp ce rezolvi puzzle-uri. Puteți organiza un joc de evadare pe tema iernii pe care să-l faceți în clasă pentru elevii dvs. Pentru a începe, transformă-ți sala de clasă într-o cameră de evadare. Creați un mediu care se potrivește cu tema Crăciunului. Puneți ghirlande, un brad de Crăciun, cutii etc. Apoi trebuie să creați o poveste pentru a începe jocul. Povestea trebuie să se învârtă în jurul iernii. O poveste despre Moș Crăciun este ideală dacă atelierul are loc înainte de sărbători. De exemplu, puteți crea un scenariu în care Moș Crăciun și-a pierdut cheia cabanei sale. Pentru a-l ajuta, elevii vor trebui apoi să rezolve puzzle-uri ca într-o vânătoare de comori pentru a deschide cabana.

Confectionez un brad de Crăciun

Puteți cere elevilor să facă un brad de Crăciun de hârtie. Fiecare copil va realiza un model pe care va trebui să îl lipească de un perete din clasă. Acest lucru ajută la recrearea unei atmosfere de Crăciun în sala de clasă. Pentru această activitate, veți avea nevoie de următoarele materiale: foarfece, lipici, creioane colorate, vopsea acrilică, hârtie verde, hârtie maro, hârtie de diferite culori. Pentru a începe, tăiați trei triunghiuri mari din hârtie verde. Triunghiurile ar trebui să aibă dimensiuni ușor diferite. Apoi lipiți triunghiurile. Pentru a face acest lucru, plasați cel mai mare triunghi în partea de jos. Apoi lipiți triunghiul de dimensiuni medii lângă partea de sus a triunghiului mare. În cele din urmă, lipiți triunghiul mic de partea superioară a triunghiului de dimensiune medie. Aceasta reprezintă frunzișul bradului. Pentru tulpină, tăiați un dreptunghi mare din hârtie maro. Lipiți-l sub frunziș, poziționându-l bine în centru. Odată ce ai forma bradului, poți trece la faza de decorare. Copiii pot folosi creioane colorate și vopsea acrilică. De asemenea, puteți tăia forme din coșul RAM: stea, nod, cerc, clopoței, Moș Crăciun, spiriduși etc.

Atelier de descoperire a zăpezii

Pentru o experiență senzorială unică, puteți duce copiii afară pentru a colecta zăpadă pentru atelierele din clasă. De exemplu, puteți observa zăpada la microscop. Aceasta poate fi, de asemenea, o modalitate de a conduce o mică lecție de știință despre zăpadă. În special, puteți face un atelier de pictură pe zăpadă. O ultimă idee de activitate care se încadrează perfect în tema iernii, îi poți învăța pe copii să facă zăpadă artificială.

Omul de zăpadă

Împărțim jucătorii în două tabere: una mică- grup de urmăritori și un număr mai mare- cei urmăriți. Aceștia trebuie să fie echipați cu un accesoriu specific omului de zăpadă: un morcov, o eșarfă, nasturi. La semnalul dat, fiecare dintre urmăritori merg după un jucător să-l atingă cu mâna. De îndată ce unul dintre jucătorul a fost lovit, se oprește și nu se mișcă mai mult... pentru că tocmai a fost transformat în om de zăpadă! Ceilalți jucători apoi încearcă să-l elibereze, unul dintre ei trebuie să ajungă la el și să ia accesoriul aflat în posesia sa. De îndată ce primește obiectul prețios, el este livrat și își poate relua jocul. Când toți jucătorii urmăriți au fost transformați în oameni de zăpadă sau pur și simplu după un anumit termen stabilit dinainte, inversăm rolurile!

Joc de iarnă Tic-Toe (X și O)

Unul dintre cei doi jucători folosește pionul reprezentând fulgul de nea și celălalt jucător omul de zăpadă. Primul jucător care a aliniat trei simboluri într-un rând (vertical, orizontal sau diagonal) câștigă jocul.